

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta tiedottaa

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA
TEKNISKA HÖGSKOLANS STUDENTKÅR
THE STUDENT UNION OF HELSINKI UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

viestinta@tky.fi

→ Teekkarikylän sähköpostilista

Teekkarikylän asukkailla ja Teekkarikylän asioista kiinnostuneille on luotu oma sähköpostilista. Listalle lähetetään Teekkarikylää ja sen asukkaita koskettavat tapahtumailmoitukset ja ajankohtaiset tiedotteet mm. asumisesta ja asumisviihtyvyyttä parantavista projekteista. Listalle liittyminen tapahtuu osoitteessa list.tky.fi/mailman/listinfo/teekkarikyla/. Lista on moderoitu.

→ Ehdota vuoden teekkariurheilijaa!

Polyteknikkojen Urheiluseura (PUS) ry. on palkinnut vuodesta 1979 vuoden teekkariurheilijan. Nyt PUS etsii vuoden 2007 vuoden teekkariurheilijaa. Vuoden teekkariurheilijaa voi ehdottaa kuka tahansa TKY:n jäsen tai yhdistys. Perusteina vuoden teekkariurheilijan valitsemiseksi katsotaan urheilulliset saavutukset sekä opinnot.

Vuoden teekkariurheilija julkistetaan Wappuriehän yhteydessä.

Aikaisemmat vuoden teekkariurheilijat voi katsoa PUS ry:n kotisivuilta: pus.tky.fi/saavutukset.php

Lähetä ehdotuksesi perusteluineen Polyteknikkojen Urheiluseuralle joko kirjeitse osoitteeseen PL 69, 02151 Espoo tai sähköpostilla puheenjohtajalle Olli.Visuri@iki.fi 3.3.2008 mennessä.

→ Otetta elämään

Kurssi on tarkoitettu sinulle, joka pohdit omaa jaksamistasi opiskelun, työn ja ihmissuhteiden ristiaallokossa. Kurssi antaa mahdollisuuden myös masennusoireiden tunnistamiseen ja niiden syvenemisen ennaltaehkäisemiseen. Ryhmään otetaan 3–10 osallistujaa, joten tartu hetkeen rohkeasti.

Kurssin ensimmäinen tapaaminen on maanantaina 10.3. klo 17.00–19.00. Paikka on TKY:n kokoustila osoitteessa Jämeräntäival 5 B. Kurssin hinta on 5 euroa.

Kysy lisää ja ilmoittaudu 6.3. mennessä! Kurssin ohjaaja: opilaitospastori Eva Kanerva, p. (09) 8050 2895, eva.kanerva@espoonseurakunnat.fi. Sähköpostitse ilmoittautuessasi ilmoita nimesi, sähköpostiosoitteesi ja puhelinnumerosi.

→ Vielä ehdit mukaan kilpailemaan Otaniemen SELL Student Games 2008 -kisoihin!

XXIV SELL Student Games 2008 -tapahtuma, tuttavallisemmin SELL-kisat, kokoaa kotimaiset ja ulkomaiset korkeakouluopiskelijat kisaamaan Espoon Otaniemeen 22.–25.5.2008. Tiedossa on yksi vuoden suurimmista ja kansainvälisimmistä urheilutapahtumista Suomessa.

Tämän vuoden kisoissa lajeina ovat ammunta, judo, shakki, sulkapallo, suunnistus, tennis, uinti, yleisurheilu, koripallo, lentopallo, mini-jalkapallo, salibandy ja ultimate. Kisat ovat avoimet kaikille korkeakouluopiskelijoille ja vuonna 2007 valmistuneille ympäri maailman. Joukkuelajeissa kaikkien jäsenten tulee olla saman koulun opiskelijoita tai sieltä valmistuneita. Lajikohtaisia lisätietoja sekä tietoa kisoista yleisesti: www.sellgames2008.com

Otaniemen teekkarien joukkueessa on jo lähes 100 urheilijaa, mutta mukaan mahtuu vielä. Tule sinäkin mukaan puolustamaan Otaniemen mainetta omiin kotikisoihin! Joihinkin joukkuelajeihin voi myös ilmoittautua mukaan yksittäisenä pelaajana.

Ilmoittautuminen

Kisoihin ilmoittaudutaan koulun oman joukkueenjohtajan kautta. TKK:n opiskelijoiden joukkueenjohtajana toimii TKY:n liikuntasihteeri Sonja Sahlsten. Ilmoittautumiset sähköpostitse 13.3. mennessä osoitteeseen sonja.sahlsten@tky.fi.

Ilmoittautuessasi kerro seuraavat tiedot:

- nimi
- yhteystiedot
- syntymäaika
- laji tai lajit, joihin haluat osallistua
- valokuva

Luo oma lehtesi!

Polyteekkari hakee

päätoimittajaa

kaudelle 1.8.2008–31.5.2009.

Polyteekkari on Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan (TKY) julkaisema lehti, joka on suunnattu ylioppilaskunnan yli 11 000 jäsenelle. Lehti ilmestyy joka toinen viikko lukukausien aikana, ja sen painos on 5 000 kappaletta.

Tarjoamme journalismista ja media-alasta kiinnostuneille mahdollisuuden tehdä oman näköistään lehteä: Polyteekkari on riippumaton opiskelijamedia, eli sinä toimituksinesi päätät mitä lehdessä lukee. Tehtävän hoitamisesta maksetaan palkkaa 1 520 euroa kuussa, jonka lisäksi olet oikeutettu opiskelijahintaiseen asuntoon Otaniemessä työpaikan läheisyydessä. Työsopimukseen on mahdollista hakea jatkoa kaudeksi 2009–2010.

Päätoimittajana vastaat lehden julkaisemisesta, toimittamisesta, sisällöstä ja taloudesta sekä toimit lehdessä lehtien toimituksen esimiehenä. Työn ohessa tutustut ainutlaatuisen teekkarikulttuurin koko kirjoon aitiopaikalta. Tehtävää varten olet kerännyt kokemusta toimitustyöstä ja lehtikirjoittamisesta. Myös taittamisen, valokuvaamisen, verkkojulkaisemisen ja kuvankäsittelyn taidoista on sinulle päätoimittajan tehtävissä hyötyä. Ennenkaikkea olet kuitenkin innostunut oppimaan uutta, visioimaan ja luomaan omannäköisesi Polyteekkarin. Myös huumorintaju ja rento asenne ovat eduksi.

Pyydämme toimittamaan vapaamuotoisen hakemuksen, ansioluettelon ja kolme vapaa-aiheista juttunäytettä sähköisessä muodossa (esim. pdf) maanantaihin 31.3.2008 mennessä TKY:n pääsihteeri Teemu Halmeelle, teemu.halme@tky.fi.

Lisätietoja tehtävästä antaa Polyteekkarin päätoimittaja Johanna Mitjonen, puh. 050 538 0242, johanna.mitjonen@polyteekkari.fi.

POLYTEEKKARI

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA
TEKNISKA HÖGSKOLANS STUDENTKÅR
THE STUDENT UNION OF HELSINKI UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

Pääkirjoitus 27.2.2008

Vappulehti on teekkarin oma lehti?

Meluisa baari möykkää Espoon yössä. Poika katsoo minua tuoppien yli. Äkkiä hän valaistuneena keksii: "Teet SÄ Julkun ja Äpyn?" Olen juuri sanonut olevani töissä teekkarilehdessä. Tämä ei ollut ensimmäinen kerta, kun minua luullaan vappulehden päätoimittajaksi. Viime keväänä Äpyn julkistamispäivänä toimittaja soitti minulle ja halusi haastatella päätoimittajaa. Kiusaus antaa vastauksia oli kova.

Vappulehdet ovat eittämättä Otaniemen rakastetuimmat lehdet. Tämän kerran Polyteekkarissa on kaksi aukeamaa juttua teekkarilehdistä. Ensimmäisellä aukealla selviää, että teekkarit ovat tehneet lehtiä pitkään, mutta vaihdelleet lehtiensä nimiä kuin teini-ikäiset seurustelukumppaneitaan. Toisella aukeamalla tarjoillaan välähdyksiä toisen vappulehtemme Julkun miehen ikään saapumisesta. Tässä kohdin Äpy pistää kuitenkin paremmaksi, sen ensimmäinen numerohan tehtiin jo vuonna 1948. Molemmat Äpy ja Julku ovatkin onnistuneet luomaan kadehdittavan hyvän tavaramerkin itsensä, niiden tekemisessä jatkuvuudesta on osattu huolehtia.

Kaikki eivät kuitenkaan pidä yhtäläisyysviivan vetämisestä vappulehden ja teekkarilehden välille. Viime keväänä Polyteekkarissa julkaistiin kaksi vappulehtiä kritisoivaa mielipidekirjoitusta. Toisessa kysyttiin, miksi vappulehtien toimittaminen on poikien yksinoikeus ja toisessa, minne vappulehtien myymisestä saatavat rahat menevät.

Mystisyys vappulehtien ympärillä johtuu suureksi osaksi siitä, että niitä pyörittävät salaseurat. Molemmat niistä ovat herrakerhoja. Koska niillä ei ole varsinaisesti TKY:n kanssa mitään tekemistä, eivät ylioppilaskunnan tasa-arvosäännöt niitä kosketa. Kaveriporukoilla on pääsääntöisesti tapana valita itse omat jäsenensä. Ja sitähän molempien lehtien tekijäjoukot ovat. Näin ollen naisilla ei lehden päätoimitukseen ole asiaa.

Molemmat lehdet ovat kuitenkin toivottaneet kaikki tervetulleiksi avustamaan lehtiänsä, Äpy viime vuonna kirjoituskilpailulla ja Julku tänä vuonna vitsikilpailulla. Äpyn kirjoituskilpailun voittajaksi valikoituikin muuten nainen. Jotain kertoo sekin, että tuntuista palkkiosta huolimatta kilpailuun osallistui kokonaiset yhdeksän kappaletta.

Tosiasia on, että molemmat lehdet synnytetään vuorovuosin talkootyöllä ja tekemisen meaningillä. Lehden tekemisen kulut katetaan myynnistä saaduilla rahoilla, mutta molemmilla lehdillä on myös tapana jakaa rahoista stipendejä ja avustuksia teekkarikulttuuriin. Teekkaripurjehtijoiden kallis pallopurje — Äpyn kasasta. Molemmat vappulehdet ovat siis tehneet jo pitkään sitä, mitä Teekkaritoiminnan edistämisrahasto on nyt puoli vuotta harjoittanut, antanut rahaa teekkareiden kesyttömiinkin ideoihin.

Vappulehdet ovat villejä. Niitä voi kritisoida, mutta niille ei voi laittaa sääntöjä tai pakottaa niitä noudattamaan meidän sääntöjämme. Sen sijaan mitä voi tehdä, on tehdä jotakin omaa, jos vappulehdet eivät edusta sitä teekkariutta mitä haluaisit teekkariuden olevan. Jos munavoi ei sinusta tyydytä karjalanpiirakkaa, tee oma lehti. Tai elvytä tempausperinne. Kuka muistaa, että teekkareilla on ollut oma sotalapsi tai että he ovat olleet tekemässä porakaivoja Afrikkaan? Tai vielä parempaa, tee jotain aivan uutta: haasta perinteet ja vallitsevat käytänteet. Tee sellaista kulttuuria mitä haluat itse edustaa.

Johanna Mitjonen

4 Tie vei ylioppilaskuntaan

➤ Hallituksen varapuheenjohtaja Juuso Laatikainen kertoo omasta polustaan riviteekkarista ylioppilaskunta-aktiiviksi.

7 Insinööri Putkonen

➤ Teekkari-radiopersoonaa on isä ja tekeekin diplomityötään lastentarhan laitteiden suunnittelusta.

8 Teekkarilehtien pitkä taival

➤ Vaikka Polyteekkari on vasta esikouluikäinen asettuu se osaksi teekkarilehtien pitkää ja hienoa historiaa.

13 Abista teekkariksi?

➤ Teknillinen korkeakoulu houkuttelee lukion päättäviä seiniensä sisään pastilleilla. Opetuksen lisäksi abeja houkuttaakin TKK:lla myös kaikki riemukas oheistoiminta.

17 Populaarikulttuurin tuntemus, osa 2

➤ Liian laihat trendejä luovat Olsenin kaksoset ovat tuttuja, mutta keitä oikein ovat Siegfried & Roy?

Kannen kuvitus Elmo Allén

POLYTEEKKARI — POLYTEKAREN

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816
Verkkolehti www.polyteekkari.fi

PÄÄTOIMITTAJA

Johanna Mitjonen

TOIMITUSSIHTEERI

Meri Laitinen

TOIMITTAJA

Sofia Ziessler

ULKOASU JA TAITTO

Elmo Allén

YHTEYSTIEDOT

etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

ILMOITUSMYynti

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat:
Pirunrykki Oy, 020 7969 580, www.pirunrykki.fi
Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset:
RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen
044 5000 450, karel.christensen@opiskelijamediat.fi
TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

MEDIAKORTTI

www.polyteekkari.fi/mediakortti/

TOIMITUS

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307

JAKELU

Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

SEURAAVA NUMERO

12.3.2008. Aineisto toimitukseen 5.3.2008 mennessä.

Virallinen totuus

Norsunluutornia ihmetellessä

Juuso Laatikainen
TKY:n hallitus,
varapuheenjohtaja,
viestintä ja tietotekniikka

Tulin TKK:lle opiskelemaan ja valmistumaan, mutta nyt istun TKY:n hallituksessa, enkä ole valmistunut. Ihminen tekee päivittäin valintoja — valtaosan näistä hän unohtaa, toiset jäävät mieleen, ehkä jopa askarruttamaan, mutta parhaimmat hän muistaa ikuisesti.

Tekeminen, yleinen aktiivisuus ja tilaisuuksiin tarttuminen on ohjannut elämäni päivästä toiseen. Saapuessani fuksina Otaniemeen olin lukenut jokaisen tiedotteen ja katselut jopa osaston infovideot, jotta opintojen aloittaminen tapahtuisi mahdollisimman lennokkaasti. Halu oppia oli valtaisa ja tiedonjano suuri. Ylioppilaskunnasta en tuolloin tiennyt mitään, mutta eipä juuri kiinnostanutkaan; tärkeää oli saada noppia ja fuksipisteitä. Matematiikan ja fysiikan peruskurssit taittuivat onneksi lukion tietoja soveltaen, joten energiaa oli muualle kanavoitavaksi. Vaikka kuinka käytin aikaa urheilemiseen ja kavereiden kanssa heilumiseen, en onnistunut olemaan huomaamatta, kuinka luennoilla vietetty aika muuttui yhä tylsemmäksi. Yhtälö, jossa luentokalvot odottivat riipparisia ja luennoilla opettaja luki nämä ääneen, ei jostain syystä maistunut kovin hyvältä. Oli syytä keksiä muutaakin tekemistä.

Pienen pieni ilmoitus hallinnon opiskelijaedustajien valinnasta tarttui tuolloin silmään. Tein valinnan: otin ensimmäisen askeleen kohti norsunluutornia. Samalla kun kaverini ulkomaila kertoivat omista opinnoistaan kansainvälisissä huippuyliopistoissa, pohdiskelin omia opintokokemuksiani — onko opetuksessa oikeasti merkittävä ero? Olemmeko vain vaatimattomia, vai piilekö jossain jokin suurempi haaste? Halopedina toimiminen antoi keinon pohtia asiaa yhdessä korkeakoulumme muiden toimijoiden kanssa ja sain kokea tekemisen meinigin. Samoihin aikoihin sarasti norsunluutornista ensimmäisen kerran valoa teekkarille, joka koulumme käytäviä huulta purren hiihteli — huomasi ylioppilaskuntamme pyörittävän koko haloped-toimintaa. Vieläkään ei toki aivan avautunut, mitä muuta tornissa majailevat hyypiöt tekivät, en edes tiennyt missä torni sijaitsi.

Käytävien hiihtelijälle tarttui jälleen eräs mainos silmään — tällä kertaa oli luvassa ”todella” tärkeät vaalit — edustajistovaalit. Luvassa oli kuulemma vaikuttamismahdollisuus ja suurien linjojen tarkastelua. Tein valinnan — otin toisen askeleen kohti norsunluutornia. Edustajistosta ja TKY:stä en edelläänkään oikein tiennyt mitään, mutta tekemisen tai vaikuttamisen halu oli vieläkin kova. Innolla luin jälleen kaiken maailman papereita edarista, opiskelijaelämästä, edunvalvonnasta ja kokouskäytännöistä. Kokousten pyörähtäessä käyntiin olin kuitenkin edelleen hieman hukassa

toiminnan tavoitteista. Kaikenlaisista asioista pitäisi päättää, mutta kun ei oikein tiedä mistään mitään. Maalaisjärki, tuo järjestäytyneen elämän järkeä, vain oli käytössä. Tilannetta ei liiemmin helpottanut asioiden esittelyfilosofia: tässä tiivistettynä asia, kysykää, jos haluatte tietää tarkemmin. Parhaani mukaan keskipenkiltä kantoja ilmaisin ja kysymyksiä esitin, mutta hiljattain huomasi tekemiseni hiipuvan. Asiat tuntuivat olevan jo tehty; hyvin valmisteltuja. Edustajistokauteeni viimeisenä asiana ilmaantui kuitenkin pöydälle innovaatioyliopisto ja siihen liittyvä ylioppilaskunta; valtaisa mahdollisuus varmistaa, että meilläkin on käsissämme huippuyliopisto. Oli aika tehdä valintoja — olin tullut norsunluutornin ovelle ja tein valinnan.

Nyt norsunluutornin hallituksen varapuheenjohtajana olen päässyt jälleen tekemään ja tarttumaan uskomattomiin tilaisuuksiin. Edessämme on loistava vuosi luoda uutta niin TKK:n, HSE:n ja TaiKin kuin KY:n ja TOKYO:n kanssa. Samalla haluan kuitenkin varmistaa, että norsunluutornin valo ulottuu fuksipistevihkoista edustajiston kokoussaleihin ja sieltä takaisin tänne korkeaan torniin. TKY:n ovet ovat auki — tervetuloa!

Pelmun salaperäiset synttärarit

Ari Partinen

Polyteknikkojen elävän musiikin yhdistys PELMU on ehtinyt jo neljän vuoden ikään. Yhdistyksen hallitus onkin järjestämässä salamyhkäisesti mainostettuja synttäreitä 29.2. Yksityiskohtia — edes paikkaa — ei paljasteta etukäteen.

Pelmu perustettiin 2004 tukemaan teekkarien elävän musiikin harrastamista sen kaikissa muodoissa. Näkyvimpänä osana Pelmun toimintaa on ollut bändikämpän rakennus Jämeräntaival kolmoseen, jonne on hankittu mittava määrä erilaista kalustoa. ”Tällä hetkellä samaan osoitteeseen on rakenteilla myös toinen bändikämpä, josta tulee ennennäkemättömän hieno ammattilaitason laitteineen”, yhdistyksen tapahtumamestari **Oskari Jaakkola** kertoo.

Yhdistys on myös tietenkin järjestänyt paljon tapahtumia, muun muassa Wappufestareita ja Smökrökin, joissa Pelmuun kuuluvat bändit ovat päässeet esittämään tuotoksiaan. ”Lisäksi olemme tehneet yhteistyötä muiden yhdistysten kanssa esimerkiksi lainaten kalustoa heille ja tarjoamalla yhtyeitä, kalustoa ja työvoimaa erilaisiin tilaisuuksiin”, Jaakkola sanoo.

Minkälaiset bändit Pelmu kuuluuttaa jäsenikseen? ”Pelmun jäseneksi voi liittyä yhdistyksen sivuston kautta kuka tahansa musiikista kiinnostunut TKY:n jäsen. Osa bändistä voi koostua myös muista kuin teekkareista: he voivat liittyä Pelmun ulkojäseniksi.”

Jaakkola vakuuttaa eri musiikkisuuntien tulevan yhdistyksessä hyvin toimeen. ”Pelmun kämpällä voi soittaa mitä tahansa ja tapahtumiin pääsevät soittamaan niin

Waurion Hannu Matiaksella on meno päällä Pelmun festareilla 2007.

black metal- kuin kamarimusiikkiyhtyeet.”

Jaakkola ei paljasta lisätietoja synttäreistä, mutta kertoo suunnitteilla olevan juhlimista asiaankuuluvalla pelmumaisella tavalla. ”Tapahtuman tarkan sisällön voi selvittää vain saapumalla itse paikalle. Salaisuuden verhoa voi raottaa vaikkapa sanomalla kyseessä olevan tummanpuhuvan mystinen, lähes messua muistuttava juhla, jossa ketään ei jätetä kylmäksi.” Synttäreille ovat tervetulleita ”kaikki, jotka joskus tuntevat musiikin vahvan kosketuksen rinnassaan”.

Juhlapaikka halutaan säilyttää salaisuutena. ”Paljastaminen osaltaan tuhoaisi tunnelman luomalla epätodellisia mielikuvia aikaisemmista juhlista, joissa osallistujia on ollut. Koska nämä juhlit eivät ole samanlaiset kuin mitkään aikaisemmat, turha avoimuus ei palvele tarkoitusta.”

Johanna Mitjonen

► Ilmoittautumiset ensitilassa: Oskari Jaakkola, oskari.jaakkola@tkk.fi.

KuvaMitäHä?

► Polyteknikkojen Kuoron kvartettikisoissa ei keskitytty pelkästään a cappellaan: rap-kvartetti Taisteluplaneetta osoitti lyyrisiä kykyjään sitsiyleisölle. Kuvaaja: **Elmo Allén**.

Irtisanomiset lisääntyneet poikamieskylässä

Asuntotoimikunta toivoo TKK:n puuttuvan opintojen mitoitukseen

Poikamieskylästä irtisanottujen määrä opintojen hitaan etenemisen johdosta on kasvanut viime vuosina. Vuoden 2007 tilastoissa määrä oli ennätyselliset 5 %.

Irtisanomisten kasvun johdosta TKY:n asuntotoimikunta on laatinut TKK:lle avoimen kirjeen, jossa vaaditaan toimia asuntotoimikunnan määrittelemiin irtisanomisten syihin. Asukkaiden edustaja **Vesa-Pekka Palmu** kertoo, että keskustelu toimikunnassa irtisanomisten kasvamisesta alkoi jo vuoden 2007 puolella. Tuolloin huomattiin, että asukkaiden määrä, joilta asumisoikeuteen oikeuttavien opintopisteiden määrä jäi tarvittavasta kahdeksastatoista, oli jatkuvassa kasvussa. Vuoden vaihteen jälkeen valmistuneet tilastot vahvistivat määrän kasvaneen.

Asuntotoimikunta toivookin asiasta heräävän avointa keskustelua. Palmu on toiminut asuntotoimikunnassa jo parin vuoden ajan, ja tilanteen muuttuminen on hänestä ilmeistä.

Palmu toivoo opiskelijoille, etenkin fukseille, parempaa opintojenohjausta. Nyt ohjauksessa on suuria laitospohtaisia eroja. Hänen mielestään suurin syy irtisanomisten kasvuun on uuden tutkintorakenteen myötä tullut uusi opintojenmitoitus, josta johtuen opintopisteitä on vaikeampaa kartuttaa asetettujen tavoitteiden mukaan.

”Kurssien eteen joutuu tekemään töitä paljon enemmän kuin niistä saa opintopisteitä. Kun muilla yliopistoilla supistettiin kursseja, TKK:lla kurssien sisältöä kasvatettiin. On olemassa esimerkiksi kursseja, jotka ovat nimellisaajuudeltaan 5 opintopistettä, mutta on moduuleja, joissa sama kurssi on laajuudeltaan neljä opintopistettä sen takia,

Kalle Kemppainen

että viisi opintopistettä ei mahdu 20 opintopisteen moduulin kokoon. Kurssi on kuitenkin aivan sama.”

Palmu ei usko viime vuosina madaltuneiden sisäänpääsyrajojen tuoneen kouluun opiskelija-aineista, jonka on vaikeampaa selviytyä kurssien suorittamisesta. ”Opintojen

edistymisen seurantaan joutuu Tampereen teknillisessä yliopistossa ja Lappeenrannan teknillisessä yliopistossa huomattavasti harvempi kuin täällä TKK:lla, vaikka edellä mainituissa kouluissa sisäänpääsyrajat ovat vielä matalammalla.”

Johanna Mitjonen

TKY:n asuntotoimikunnan avoin kirje TKK:lle

Opintojen mitoituksen epäonnistuminen näkyy voimakkaasti Teekkarikylän puolella. TKY:n asuntotoimikunta käsittelee irtisanomisia ja niiden valituksia. Asumisoikeus Teekkarikylässä edellyttää vähintään 18 opintopisteen suorittamista lukuvuodessa, joka on vajaat puolet siitä mitä Kela edellyttää opintotukeen. Asuntotoimikunnan seurantaan tulee aina edellisen lukuvuoden tulokset eli lukuvuoden 2006–2007 tilanne on nyt selvillä. Poikamieskylästä irtisanottiin opintojen hitaan edistymisen vuoksi tänä vuonna ennätyselliset 5,03 % asukkaista, kun vielä edellisenä lukuvuonna se oli vain puolet tästä ja 2003–2004 se oli vain 1,5 %.

On mukava huomata, että ongelmaan on yleisestikin herätty, kuten Polyteekkarin numerossa 2/2008 olleesta artikkelista sai huomata. Tärkeää on nyt, että avoimesti myönnetään tutkintorakenteen uudistuksen synnyttäneen opintopolun ongelmia niin uusille kuin vanhoille opiskelijoille. Tämän jälkeen voidaan lähteä aidosti etsimään ratkaisuja tilanteeseen. Täytyy myös ymmärtää, ettei ole riittävää korjata ongelmia vain tulevien vuosikertojen osalta. On löydettävä keinoja, joilla ongelmat ratkaistaan jo nyt opiskelevien osalta. Ja se on tehtävä heti.

**TKY:n asuntotoimikunnan puolesta,
toimikunnan puheenjohtaja
TKY:n hallituksen jäsen
Lauri Reiman**

SYL nimesi tavoitteensa kehysbudjettiin

Johanna Mitjonen

Suomen ylioppilaskuntien liitto julkaisi maanantaina 18.2. tavoitteensa valtion kehysbudjettiin. Tiedotteessa kerrotaan, että opintorahan tason nousemisen jälkeen teemoiksi on nostettu enemmän yksittäisten opiskelijoiden tilanteessa olevia epäkohtia: puolison tulojen vaikutuksen poistaminen opintotuen asumislisästä, EU- ja ETA-maiden ulkopuolelta tulevien opiskelijoiden pakollisen sairaskorvauksen kattaminen valtion varoista sekä opintorajan lapsikorotuksen.

Kärkitavoitteeksi valtion budjettineuvotteluihin halutaan opiskelija-asuntojen

investointiavustuksen korottaminen. Kohutuuhintainen opiskelija-asunto on liitosta osa opiskelijoiden taloudellisen aseman turvaamista.

Ylioppilaskuntien liitto tulee edistämään teemoja tuomalla niitä esiin päätöksentekijöiden kanssa. Puheenjohtaja **Tuomas Telkkä** kertoo, että myös mediavaikuttaminen on aloitettu tavoitteiden tiimoilta. Hän sanoo teemojen vaativan eritasoista vaikuttamista. ”Yritämme myös löytää uusia vaikuttamistapoja, tuoreita ideoita opiskelijoiden asioiden edistämiseksi.”

Telkkä sanoo ylioppilaskunnille olevan mahdollista ottaa paikallisella tasolla teemat huomioon. ”Ylioppilaskunnilla on monesti

omia kontakteja, joita kannattaa hyödyntää vaikuttamistyössä.” SYL:n tavoitteita tukeva paikallisvaikuttaminen auttaa aina yhteisten tavoitteiden saavuttamisessa.”

Kysymykseen millä aikavälillä SYL näkee muutosten saamisen tavoitteisiin mahdollisena, Telkkä kääntää kysymyksen poliitikoille. ”Voi kysyä, millä aikavälillä yhteiskunta näkee esimerkiksi opiskelevien lapsiperheiden asioiden vaativan parannusta. Toivottavasti asia herättää vastakaikua niin päättäjien kuin kansalaisten keskuudessa mahdollisimman pian.”

Minkälaista on vihertävä talous?

Kansanedustaja Oras Tynkkynen vieraili Otaniemessä 21. helmikuuta Vihreiden teekkareiden kutsumana. Illan puheenaiheena oli vihreä talous.

Alustuksensa alussa Oras Tynkkynen puhui kuinka Vihreiden arvot — ta-sa-arvo, ekologinen kestävyys, oi-keudenmukaisuus ja demokratia — voisivat näkyä taloudessa. Puolueen arvojen toteutuminen voisi hänen mukaansa tarkoittaa vanhemmuuden kustannuksien jakamista, pätkätöiden karsimista ja molempien su-kupuolten edustusta yritysten johdoissa. Oikeudenmukaisuuteen liittyisi myös har-maan talouden vastustaminen, jotteivät pi-meät yritykset saa etua.

Tynkkynen korosti monissa kohdin pu-heenvuoroaan yksilöä ja yksilön vapautta. Hän toivoi kuluttajan äänen vahvistamista ja että jokainen maksaisi siitä mitä kuluttaa. Tähän hän nostikin esimerkiksi sen, että jo-kaisessa taloudessa tulisi olla mittari, jotta omaa sähkönkulutustaan voisi tarkkailla pa-remmin. Tämä herätti kuulijakunnassa pal-jon kysymyksiä. Yleisössä pohdittiin muun muassa sitä, aiheutuisiko mittareiden val-mistuksesta liikaa ympäristöhaittoja niiden käyttöön verrattuna.

Ilmastoasiat ovat Tynkkynen erityisalue; edellisen kerran hän oli puhumassa aihees-ta Otaniemessä keväällä 2006. Nyt hän mainitsi Maa-ilmankannan sanoneen ilmas-tonmuutoksen tuovan markkinahäiriön, joka voi suistaa talouden pahaan lamaan. Hän muistutti ilmastonmuutoksen torju-misen tarvittavien summien olevan paljon pienemmät kuin ilmiön kanssa elämiseen tarvittavat varat.

Tynkkynen määritteli, kuinka ilmaston-muutosta voisi torjua kustannustehokkaasti. ”Ensinnäkin ilmastonmuutoksen torjumi-nen on aloitettava heti: jos viivytellään, tor-jumisen kustannukset kasvavat.” Hän pai-notti, että ilmastonmuutospoliittikan tulisi olla ennakoivaa, pitkän aikavälin politiikkaa. Näin talouden toimijoilla olisi mahdollista kehittää omia toimintamallejaan ekologi-semmiksi, ilman että säädökset taas hetken päästä muuttuvat. Tämä liittyykin suoraan Vihreiden talouspoliittisiin linjauksiin, jois-sa esitetään ympäristö- ja energiaveroilla kuluttajien ja yritysten käyttäytymisen oh-jaamista kestävämpään suuntaan.

Tynkkynen mielestä jopa tuplavoittoja, jossa energiatehokkuutta lisättäisiin ja syn-tyisi myös säästöjä, kannattaisi tavoitella. Aihepiiristä hän nosti esimerkiksi raken-nusten lämmitystekniikoiden kehittämisen. Hän povasi kestävien tekniikoiden markki-noiden kasvua ja muistutti, että referenssit eri tuotteille pitäisi saada ensin kotimaasta ennen niiden markkinoimista muille.

Lopuksi Tynk-kynen sanoi, että Vihreiden tulisi laatia itselleen talouspoliittinen ohjelma. Hän lin-jaa, että puolueen talouspolitiikkaan voisi kuulua esi-merkiksi ihmisten onnellisuuden maksimointi. Käy-tännössä tämä voisi tarkoittaa vuosilomien pi-dentämistä ja lyhy-empia työpäiviä.

Johanna Mitjonen

Oras Tynkkyselle maistui Vih-reiden teekkareiden tilaisuuteen valmistama kasvissosekeitto.

Juhlavuoden fanfaarikilpailun voittaja palkittiin

Säveltäjä TKK:n jatko-opiskelija

Johanna Mitjonen

TKK:n Sata vuotta yliopistona juhla-vuoden kunniaksi järjestetyn fanfa-risävellyskilpailun voittaja palkittiin 1000 euron summalla 22.helmikuuta T-talon saunalla. Tuomariston mielestä 27-vuotiaan TKK:n jatko-opiskelija Daniel Aallon sävel-lys valikoitui kilpailun voittajaksi selkeänä ykkösenä.

Matematiikan tohtoriopintojen lisäksi Aalto on opiskellut useita vuosia säveltämis-tä Vantaan musiikkiopistossa Tuomo Teiri-län johdolla. Hän kertoo sävellyksen synty-neen suorastaan virkamiesmaisella otteella, kolmen kerran työstämisellä. Juhlavuoden fanfaari ei ole kuitenkaan Aallon merkit-tävin sävellystyö, hän on ehtinyt säveltää aiemmin jo kamarimusiikkiteoksia, kuten kamarimusiikkioopperan nimeltä Antigone. Voittajasävellyksen Aalto jätti tuomaristolle nimimerkillä Kvartti. Nimimerkki valikoitui, koska fanfaarin harmonia rakentuu kvarteil-le. Fanfaarin nimeksi tuli kuitenkin Fanfaari neljälle trumpetille.

Leevi Letkutsalo kertoi Retuperän trum-petistien harjoitelleen fanfaarin soittamista muutamia kertoja ennen perjantain tilai-suutta. RWBK oli esittänyt kilpailuun tul-leita sävellyksiä tuomaristolle, joka koostui kapellimestari Petri Komulaisesta, kuoron-johtaja Seppo Murrosta, professori Olavi Nevanlinnasta, professori Riitta Smedsis-tä sekä RWBK:n tämänhetkisestä tasavallan letkumestarista.

Fanfaarin kantaesitys pidetään TKK:n toh-toripromootion iltajuhlassa 2. huhtikuuta. Sen jälkeen fanfaaria esitetään muissa juh-lallisissa yhteyksissä TKK:lla.

Rehtori Pursula ja professori Smeds palkitsivat Daniel Aallon juhlavuoden fanfaarisävellyskilpai-lun voittajaksi.

Retuperän vaskikvartetti esitteli teoksen. Virallinen kantaesitys on kuitenkin vasta kevään tohto-ripromootiossa.

Jaksamisseminaarista neuvoja opiskelijan arkeen

Sofia Ziessler

Akavan tiloissa Pasilassa puhuttiin torstaina 7.2. opiskelijoiden lop-puun palamisesta. Seminaarissa oli seitsemän puhujaa, jotka lähestyivät opis-kelijoiden hyvinvointia oman alansa näkö-kulmasta.

Opetusministeri Sari Sarkomaa kertoi juuri vieneensä pienen lapsensa päi-väkotiin ja painotti, että työn ja pe-rheen tulisi olla jokamiehen oikeuksia. Sarkomaa puhui selvästi pehmeiden arvojen ja hyvinvoinnin puolesta. Hän painotti opiskelijan tukiverkon tärkeyttä opintojen alkuvaiheessa: jokaisen nuoren kanssa tekemisissä olevan tulee tuntee vastuunsa tämän tukemisessa.

Sarkomaa antoi myös konkreettisia esimerkkejä siitä, kuinka opiskelijoi-den hyvinvointia voitaisiin edistää. Fyysisestä hyvinvoinnista huolehti-misen lisäksi Sarkomaa painotti aktiivista osallistumista työelämään: hänen mukaansa tämä on ensiarvoi-sen tärkeää opintojen mielekkääksi kokemisen kannalta. Sarkomaan mielestä opiskelijan tulisi saada heti

opintojensa alusta lähtien käytän-nön kokemusta oman alansa töistä, jotta hän osaisi navigoida opinnois-saan oikeaan suuntaan. Tällä tavalla välttyttäisiin myöhäisessä vaiheessa ilmeneviltä vääriltä kouluttautumis-valinnoilta.

Sarkomaa iloitsi puheenvuoronsa päätteeksi opintorahan ja tulo-rajojen korottamisesta: jotain hyvää on sen-tään jo saavutettu.

Tutkija Vesa Rantahalvari Elin-keinoelämän keskusliitosta edusti hieman kovempaa linjausta opis-kelijoiden työelämäkeskustelussa. Rantahalvarin argumentteja olivat esimerkiksi, että nuoren työntekijän on oltava tuottava, tunnettava oma hintansa työntekijänä, huolehdittava työkyvystään, valmistuttava nopeas-ti, kouluttauduttava jatkuvasti, oltava sitoutunut ja osaava, sekä omattava omia intressejä. Puheenvuorossaan hän kertoi itse kouluttautuvansa jo ties kuinka monetta kertaa ja suosittellevan-sa vastaavaa suoriutumista kaikille menes-tyksennälkäisille nuorille.

Helsingin kauppakorkeakoulun rehtori Eero Kasanen puolestaan painotti puhees-

saan humanimpia arvoja: hän kannusti opiskelijoita voimaan hyvin ja osallistu-maan mahdollisimman paljon opiskelija-toimintaan, koska elämän pitää olla myös hauskaa.

KUKA KETÄ HÄ ???

**YleX:n toimittaja
Jussi Putkonen**

**Iltapäivien radioääni Jus-
si "insinööri" Putkonen
on innokas penkkiurhei-
lija ja ylpeä oululainen.**

Olet paitsi radiotyöläinen myös teekkari, ja teet parhaillaan diplomityötäsi koneetekniikan laitokselle. Mikä on aihe ja milloin saat sen kansien väliin?

"Pitää paikkansa. Olen AMK-insinööri ja nyt opiskelen TKK:lla koneen suunnittelua. Si-
vuaineena olen lukenut teollista muotoilua Taideteollisessa korkeakoulussa. Diplomi-
työn tekeminen on vielä aika alkuvaihees-
sa, mutta tavoitteena on valmistua ennen
uuteen tutkintojärjestelmään siirtymistä.
Aiheeni on Käytettävyyden huomioiminen
lastentarhan laitteiden suunnittelussa."

Kuinka päädyit YleX:lle?

"Radioon päätyminen on ollut varsinainen
lottovoitto. Ollaan veljen ja enon kanssa oltu
aina kovia urheilumiehiä, ja muistan parhaat
selostukset sanasta sanaan, intonaatioineen
kaikkineen. Erään kerran intouduin sitten
selostamaan jotain baarissa, ja silloisen
toimittajatyttöystäväni kaveri, **Outi Kaarta-
mo**, huomasi minussa potentiaalia ja pyysi
lähettämään hänelle nauhan. Enpä lähettä-
nyt, mutta sittemmin Outi nauhoitti yhden
selostukseni MiniDiscille ja lähetti sen **Simo
Ruuskaselle**. Päädyin tekemään kesähom-
mia Ylelle ja myöhemmin täysipäiväiseksi
Pietarinkadun Oilers Go Go-ohjelmaan. Olin
mukana myös *Pasilan Asemassa*, joka lope-
tettiin vuoden vaihteessa. Nyt vaikutan *YleX
Iltapäivässä Ilen* ja *Peltsin* kanssa."

**Sinua on tituleerattu Ylen tunnetuimmak-
si teekkariksi. Mistä olet saanut tämän
kunniamaininnan? Tuotko teekkarita-
taasi aktiivisesti esille?**

"Radiopersoona Insinööri Putkonen tuli
kehiin Pasilan Aseman ja Pietarinkadun
Oilersin aikaan, ja on jäänyt sieltä päälle.
Hyödynnän insinööreihin liittyviä stereo-
typioita, kuten sitä, että insinööri kuvittelee
miehellään tietävänsä kaikesta kaiken. Otan
hahmoni kunnianosoituksena teekkareita
ja insinöörejä kohtaan, mutta myös pienenä
piikkinä — harva meistä loppujen lopuksi
tietää kovin paljon."

Ylen parrakas teekkari

Sampo Mäkelä/YleX

Eetterissä lentää letkeä läppä, kun Insinööri Putkonen pääsee puikkoihin.

**Oletko osallistunut innokkaasti teekkari-
rientoihin?**

"Haalarit löytyy, mutta eivät ole olleet ko-
vassa käytössä. Fuksivuonna olin sen ver-
ran vanhempi kuin muut, etteivät inttijutut
ja kotoa pois muuttaminen kuuluneet enää
kaikkein kiinnostavimpiin puheenaiheisiin.
Löysin tieni kuitenkin Teekkarispeksiin, jos-
ta löytyi mukavaa porukkaa. Siellä viihdyin
kolme vuotta, ja olen aktiiviaikojen jälkeen-
kin pyörinyt samoissa piireissä Improvisaa-
titeatteri Vinkkelin merkeissä. Heitämme
epäsäännöllisen säännöttömästi kapakka-
keikkaa."

**Miten opiskelu ja radiotyö sopivat yh-
teen?**

"No eipä ne oikein sovikaan. Minulla on li-
säksi pieni lapsi ja tässä alkuvuonna on ollut
kaikenlaista hässäkkää, kuten se, ettämenin
juuri viikonloppuna naimisiin. Unelmana
olisi pitää yksi dippatyöpäivä viikossa, sii-
näkin saisi jo jotain aikaiseksi."

**Olet kotoisin Oulusta. Milloin viimeksi
sanoit "ookkonää"?**

"Varmasti viime lauantaina, kun veli oli per-
heineen käymässä häissä. Silloin puhuttiin
oikein leveää Oulun murretta. Täytyy sanoa,
että Oulu on edelleen henkinen kotini, vaika
olen muuttanut Helsinkiin yli kymmenen
vuotta sitten ja viihdyn täällä ihan mainiosti.
Oulussa on jotain alkukantaista, ja ehkäpä
ne ovat vaan ne juuret, jotka ei lähde kulu-
mallakaan."

**Veisitkö turistin katsomaan mieluummin
Pohjoismaiden ensimmäistä teknologia-
kylää, eli Oulun Technopolista, vai Kärp-
pien matsia?**

"Ehdottomasti Kärppien matsia. Minulla
on muuten uniikki Kärppä-tatuointi, johon
liittyy paljon tunteita. Joukkueella meni
monta vuotta huonosti 1990-luvulla, mikä
oli murskaavan vaikeaa aikaa urheilufanille.
Otin tatuoinnin kun Kärpät nousivat takai-
sin SM-liigaan. Tatuointiin kiteytyy myös
pohjoissuomalaisia ja erityisesti oululaisia
arvoja."

**Harrastat kuulemma pokeria, tähtitie-
dettä ja arvoituksia. Kenen tähtitieteili-
jän kanssa pelaisit mieluiten erän Texas
Hold'emia?**

"Tähtitiedettä olen harrastanut lähinnä jun-
nuna muutaman vuoden, mutta sanotaan
nyt vaikka, että Galileo Galilein. Hän on
kaikin puolin historiallinen henkilö ja olisi
varmasti hyvää peliseuraa."

Mikä on "Putkosen pähkinä"?

"Tämä on itse asiassa väärä ilmaisu. Pidän
YleX Iltapäivässä viihteellistä tietokilpailua,
jonka nimi on *Rex Veritas*. Kilpailussa on
kuusi kysymystä ja joukkueet muodostuvat
kahdesta kuuntelijasta, jotka ovat Peltsin tai
Ilen joukkueissa. Aihealue voi olla mikä vain,
vaikkapa makaroniruoat tai r-kirjaimella al-
kavat valtiot."

Meri Laitinen

Persoonallisuustesti

Olut vai Bacardi-kola?

"Lapsen syntymän jälkeen on ollut
turha kuvitella pääsevänsä baariin,
joten olen hankkinut pienimuotoisen
baarikaapin ja opetellut sekoit-
tamaan drinkkejä. Eli kyllä se on
Bacardi-kola, tai Cuba Libre, jos
tarkkoja ollaan."

Smökin pizza vai Täffän spagetti?

"Rakennuksina kumpikaan ei ole
mikään suomalaisen arkkitehtuurin
helmi, mutta ehkä Täffä on vähem-
män luotaantyöntävä."

Toto vai Styx?

"Styxiä en oikeastaan tunne, joten
täytyy sanoa Toto. Ja onhan se Africa
kuitenkin aika kovaa kamaa."

**Nettipokeri vai peli-ilta kavereiden
kanssa?**

"Nettipokeria tulee hakattua ihan
riittävästi, joten sanon kaveri-illan.
Naamatusten pelaaminen on sen-
tään hausempaa."

MacGyver vai Ritari Ässä?

"Pahoja kysymyksiä! Vaikka MacGy-
ver onkin ehkä insinöörin sankari,
sanon silti Ritari Ässä, koska se tuli
ensin. Hasselhoff on sitä paitsi ko-
meampi, ja hänellä on Darth Vaderin
vessaa muistuttava KITT-auto, jota
on vaikea päihittää."

POLYTEEKKARI
Tervetuloa
Polyteekkarin
saunailtaan!

Toimitus on järjestämässä tapahtumaa
johon voi tulla kuulemaan kun diplomi-
insinööri kertoo työstään toimittajana.
Helsingin Sanomien taloustoimitukses-
sa työskentelevä Olavi Koistinen kertoo
omasta polustaan teekkarista toimitta-
jaksi 6.3. klo 19.00 Otarannassa.

Tule kuuntelemaan! Tilaisuus on avoin kaikille
kiinnostuneille. Esityksen jälkeen voi vaihtaa
ajatuksia lehden teosta naposteltavan parissa
sekä saunassa, joten ota pyyhe mukaan.

**> Ilmoittaudu osoitteeseen
toimitus@polyteekkari.fi
viimeistään ti 4.3.!**

Mistä tulet, minne menet, TEEKKARILEHTI?

Teknillisen korkeakoulun — ja sen edeltäjien — opiskelijoilla on aina ollut oma äänitorvi, muodossa tai toisessa. Minkälaisen matkan on teekkarilehdistö kulkenut lähes 150-vuotisen historiansa aikana?

Teksti Meri Laitinen
Kuvat TKY:n arkisto

Olen pyytänyt oppaakseni lehtihistorian hahmottamiseen yli kymmenen vuotta aktiivisesti teekkarilehtitoiminnassa mukana olleen **Kaarlo Väisäsen**. Lukuisissa lehdissä vaikuttanut Väisänen on ollut mukana myös TKY:n arkisto- ja museotoiminnassa, ja hänelle on kertynyt hyllymetreittäin vanhoja teekkarilehtiä ja ylioppilaskuntahistoriaa. Tietämys tupsulehdistön vaiheista on vankalla pohjalla — käykäämme siis käsiksi paikallisen opiskelijalehdistön kiehtoviin käänteisiin.

Teekkareiden julkaisuperinne on huima: varhaisimmat tekeleet syntyivät jo 1860-luvulla, jolloin tekniikan opiskelijoita viihdyttivät muun muassa ruotsinkieliset *Skämt Och Alfvar Vid Thekoppen* (Huvia ja totta teekupin äärellä) ja *Kamraten* (Toveri). Ruotsinkielisten lehtien rinnalle alkoi hitaasti mutta varmasti ilmaantua myös suomenkielisiä lehtisiä, kuten vuodesta 1885 1900-luvun alkupuolelle ilmestynyt *Sampo*. Ensimmäinen laajalevikkisempi suomenkielinen julkaisu oli vuonna 1930 perustettu suomalaisen osakunnan lehtikaima, *Tekniikan Ylioppilas*.

”TKK:n opiskelijoille oli tilattu vuodesta 1923 *Ylioppilas-lehteä*, joka oli teekkareiden lehti siinä missä yliopistolais-

Ankaran peseytymisen jälkeen oltiin valmiit voimankoetukseen. Miehet hyppäsivät veteen, ja ankara kiljunta alkoi uimarien ponnistellessa, niin että vesi höyrysi. Kaikkien suureksi ihmeeksi loppui matka ensiksi kone-insseiltä. Nämä sankarit läähättivätkin niin, että toisilta tahtoi ilma loppua.

Uintikuulumisia Polyteekista,
Tekniikan Ylioppilas 1930

tenkin. Ylioppilaslehdellä oli erityisiä teekkarinumeroita, jotka sisälsivät asiaa pelkästään tekniikan ylioppilaista. Tässä numerossa on käsitelty esimerkiksi rakennusalaan, Polyteknikkojen orkesteria ja maanmittarikillan ekskursiota”, Väisänen luettelee plärräillessään kellastunutta yllkääriä.

Urheilua, kulttuuria ja teekkarihumoria sisältänyt Tekniikan Ylioppilas vaihtoi nimensä *Teekkariksi* vuonna 1937, ja sen rinnalla alkoi vuonna 1948 ilmestyä TKY:n tiedotuslehti *Nyytiset — Uuheter*. Teekkarikylän oma lehti, vuonna 1951 *Otaviestinä* aloittanut *Otahuuto*, ilmaantui kuvioihin säännöllisesti ilmestyvänä mediana vuonna 1956. Seuraavan vuosikymmenen alussa tapahtui lisää mielenkiintoisia juonenkäänteitä, kun Teekkari jakautui kahdeksi lehdeksi vuonna 1962: Teekkari A keskittyi uutisiin, Teekkari B puolestaan noudatteli enemmän aikakauslehtiformaattia. Kolme vuotta myöhemmin lehdet yhdistyivät jälleen Teekkariksi. Uusien julkaisujen myötä Nyytiset hyllytettiin.

”Lehtihistoria kytkeytyi vahvasti osakuntatoimintaan: Teekkari-lehti oli 1940–1950-lukujen muodossaan nimenomaan osakuntalehti, kun taas 1960–1970-lukujen lehdet, erityisesti Teekkari B, ovat jotain aivan muuta. Niissä on

K: Olen ihastunut nuoreen, hurmaavaan neitoseen. Miten voisin päästä hänen kanssaan lähempään tuttavuuteen?

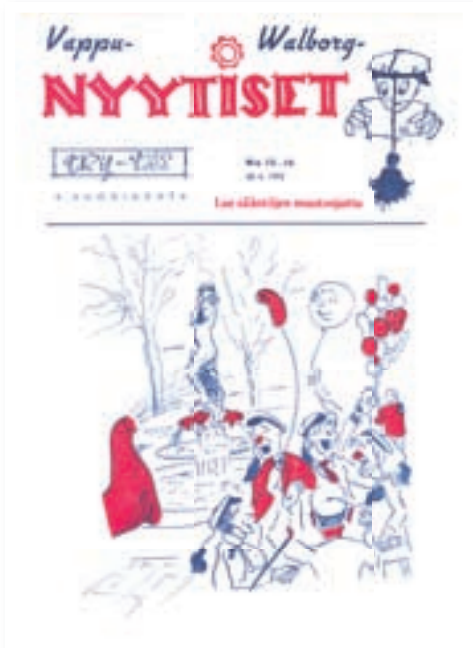
V: Ujon nuoren miehen ei tule pyrkiäkään tuttavuuteen nuorten naisten kanssa. Siitä pitävät kyllä huolen vähemmän ujut. Ujo nuori mies muistakoon Syyrakin sanoja: ”Niinkuin koi tulee vaatteesta, niin kaikki paha tulee naisesta.” —Don Juhani

Kysy vielä jotain -palsta,
Tekniikan Ylioppilas 1930

esimerkiksi paljon yhteiskunnallista polemiikkia, maailmanpolitiikkaa ja runoja”, Väisänen kuvailee. Hän näyttää suosikkinumeroaan vuoden 1964 lopulta ennen Teekkari A:n ja B:n yhdistämistä: sisältönä on vain yksi runojen täyttämä sisäsivu toimituksen uudenvuodentoivotusten kera.

TEKNIikka JA TALOUS KOHTAAVAT

Teekkareiden ja kyltereiden hengentuote *Contactor* sai alkunsa vuonna 1964. ”Hankenin ylioppilaskuntakin oli aluksi mukana, mutta irtautui hankkeesta kesällä 1969. Lehdessä tuli siis TKY:n ja KY:n yhteinen äänitorvi”, Väisänen kertoo. *Contactor* aiheutti harmaita hiuksia sekä linjansa että taloutensa tiimoilta: lehden roimista budjetinylityksistä keskusteltiin usein huolestuneeseen sävyyn ylioppilaskunnissa, vasemmistolaisesta otteesta myös vallanpitäjien kahvipöydissä.

Teekkari A ja Teekkari B lakkautettiin 1970-luvun alussa, mutta Nyytiset teki paluun 1974, sillä ylioppilaskunnan asioille ei ollut varteenotettavaa tiedotuskanavaa. Myös Ota-

TKY:n hallitus päätti 24. helmikuuta, että TKY:n järjestämissä asiakokouksissa ei tupakoida, mikäli yksikin läsnäolija sitä vaatii. Tarvittaessa kokous tulee keskeyttää, jotta tupakoitsijat voivat poistua kokoushuoneen ulkopuolelle polttamaan.

Contactor 1972

huuto jatkoi ilmestymistään. Väisäsen mukaan lehdet olivat erityisesti 1990-luvun loppupuolelle siirryttäessä luonteeltaan hyvin erilaisia: ”Nyytiset oli ylioppilaskunnan sisäsiisti tiedotuslehti, kun taas Otahuuto oli kylän anarkistinen ja riippumaton ääni, jolla ei käsittääkseni ollut mitään muuta sensuuria kuin itsensensuuri.”

VALLANKUMOUKSIA
VUOSITUHANNEN VAIHTEESSA

Contactor kulki tiensä päähän vuonna 1999 sisällöllisten ja taloudellisten erimielisyyksien saattelemana. Contactorin

hallituksessa istunut Väisänen kertoo, että lehden lakkauttaminen oli lähtölaukaus laajemmalle lehtimullistukselle: ”TKY tilasi ylioppilaskunnan jäsenille kotiin postitettuna *T-lehden* paikkaamaan Contactorin jättämää aukkoa, ja ja vuoden 2001 lopulla tehtiin päätös lakkauttaa Nyytiset ja Otahuuto. Uraansa lopetteleva edustajisto halusi yhdistää ylioppilaskunnan piirissä julkaistavat lehdet, ja vuosien ajan puntaroitu päätös tehtiin lopulta varsin lyhyellä varoitussajalla”, hän muistelee.

Yhdistyminen toteutettiin käytännössä laittamalla lakkautettujen lehtien toimitukset yhteen läjään, mikä aiheutti Väisäsen mukaan erilaisia jännitteitä uuden lehden toimituskunnassa. Alkuhämmennyksen jälkeen Otaniemen teekkariyhteisö sai kuitenkin uuden riippumattoman median: *Polyteekkarin*.

Polyteekkari on nyt ehtinyt kypsään kuuden vuoden ikään, mutta sen asema teekkarilehtien historiassa on vielä kysymysmerkki. Innovaatioyliopiston myötä puhaltavat uudet tuulet varmasti myös lehtimaailmassa — ehkäpä tulevat teekkarit lukevat ruokalistojaan teekkareiden, kyltereiden ja taikkilaisten yhteisestä tuotoksesta.

➤ Lähteenä on käytetty lisäksi Elina Mattilan artikkelia ”Oma lehti ojassa” (Polyteekkari 3/2003) sekä Jari Hanskin TKY:n 125-vuotishistoriikkia *Polin suojiin me saavumme taas*.

Kuinka Polyteekkari sai nimensä?

Otaniemen lehtikentän viimeisin julkaisu täytti edellisviikolla 18.helmikuuta taas vuosia. Kuinkas ollakaan, lehden nimentajaksi jäljentyy Kaarlo Väisänen.

Joulukuussa 2001 lehtien yhdistämispäätöksen jälkeen TKY järjesti nopeatahtisen nimikilpailun uudelle lehdelle. Ehdotuksia tuli 91 kappaletta, esimerkiksi Tekniikan-kanorvea ja Tupsulehteä esitettiin. Myös absurdimpia ehdotuksia sateli, vai mil'tä kuulostavat: Technosaurus tai Hemulin hunajaiset säkeet.

Silloinen ylioppilaskunnan hallitus valitsi lopulta Kaarlo Väisäsen ehdottoman Polyteekkarin. Hallitus piti nimeä sekä teekkariperinteitä kunnioittavana että osuvasti juuri Otaniemen teekkareita kuvastavana. Purnaajiakin Niemen väestöstä tietysti löytyi — milloin nimeä kritisoitiin nokkeluuden puutteesta, milloin sen sanottiin olevan aikansa elänyt.

Väisänen kertoo osallistuneensa nimikilpailuun kahdella ehdotuksella: Teekkari ja Polyteekkari, tässä järjestyksessä

ja noin vuorokauden erolla toisistaan. Ensimmäistä nimeä hän ehdottikin juuri historiaan vedoten. Jo ensimmäistä vaihtoehtoa miettiessään hän pohti kokonaan uuden nimen keksimistä, mutta Teekkari-nimi miellytti, koska se kytkeytyi historiallisesti erittäin vahvasti ajatukseen yhdestä teekkareiden omasta lehdestä, joka oli syntynyt vastapainona vuosisadan toisella vuosikymmenellä perustetuille *Ylioppilaslehdelle* ja *Studentbladetille*.

Nimiehdotusta kuitenkin kommentoitiin sanomalla, että Teekkari-lehteä julkaistiin aikana, jolloin teekkareita ei ollut muualla kuin pääkaupunkiseudulla; nyt tarkoituksena olisi saada nimi juuri Otaniemen teekkareiden lehdelle. Väisänen päättikin ehdottaa vielä toista nimeä. Hän muistelee kirjoittaneensa saamiinsa kommentteihin palautteeksi: ”Myös nimi Polyteekkari saattaisi olla vaihtoehtona pöp, jos halutaan korostaa Otaniemen tiedeyhteisön monipuolisuutta muiden Suomen teknillis-tieteellisten opinahjojen suhteen sekä kaikkea Poli-nimeen ja sen alkuperäisiin kantasanoihin liittyvää.”

Lehti oli saanut nimensä.

Johanna Mitjonen

Aiheita vuosien varrelta

Tekniikan Ylioppilaan pääkirjoituksessa 14.2.1931 pohditaan vuotta aikaisemmin perustetun lehden tarkoitusta: ”Onhan välttämätöntä, että tekniikan miehetkin ilmaisevat mielipiteensä tärkeistä taloudellisista ja sosiaalisista pulmakysymyksistä, sillä heidän mielipiteensä pohjautuu aina jokapäiväiseen kokemukseen pysyen tukevasti maankamaralla haihattelevien teoreetikkojen useinkin todellisuuden kanssa ristiriidassa olevien aatteiden vastapainona.”

Samana vuoden huhtikuussa pääkirjoituksen aihe on varsin tutun oloinen, nimittäin opiskeluajan pituus. Retoriikkakin on sama: ”Kansantaloudelliselta ja myöskin yksityistaloudelliselta kannalta on tietysti hyvä, että opiskeluai-

*Se kelmi, eliccä jermu, joka hyväksi näki is-
keä, eli nyysiä harpikkoni sali N:o !, menköön
itseensä ja kulkekoon jälkiään kuni krapu.
–Jonne*

Teekkari 1939

ka on mahdollisimman lyhkänen.” Tuolloin ”normaalinen” opiskelu aika oli neljä vuotta, paitsi maanmittaus-osastolla, jossa se oli kolme vuotta. Kirjoittaja oli omien sanojensa mukaan laatinut ”hataria tutkimuksia” todellisista valmistusajoista, ja toteaa sähkötekniikkojen olevan kaikista hitaimpia valmistumaan.

Syyskuun 1939 pääkirjoitus ”Ratkaisun edessä” todistaa vaikeaa aikaa historiassamme: ”Osakuntatoimintamme alkaa tänä syksynä poikkeuksellisissa olosuhteissa, sota heittää synkän varjonsa tulevaisuuden ylle. Me seisomme kysyvinä suuren tuntemattoman edessä. Tiedämme vain myrskyn puhjenneen, sen kulkusuuntia emme aavista.”

Nyytisissä 10.10.1952 markkinoidaan verenluovutusta-pahtumaa kekseliään sanakääntein: luvassa on ”operaatio loraus”, eli ”teekkarien verinen rynnistys”. Erityisesti miehiä yritetään houkutella mukaan: ”Nykyisistä luovuttajista on 90 % naisia. Älä anna heilasi hyppiä nenillesi.”

Opiskelija-aktiivismin kulta-aikana 1960–1970-luvuilla Contactorissa kirjoitettiin muun muassa abortista, avaruushennoista, saasteista, Black Panther -ryhmästä, monopolien vastaisesta taistelusta, Marxista, Kiinan kulttuurivallankumouksesta, riistokapitalismista ja tupakan terveyshaitoista. Kasariteemoja olivat puolestaan nuoret elokuvantekijät ja asuntoloiden ongelmat.

Nykyisin *Hesarin* toimittajana työskentelevän **Annamari Sipilän** päätoimittajakaudella Contactorissa ilmestyi Ajan totuus -niminen palsta, jossa ruodittiin kärjekkäästi ylioppilaskuntien hallitusten jäsenten tekemisiä, suhteita ja ulkonäköä. Helmikuun 1997 toimistogallupissa nimettiin muun muassa kuukauden juoppo, kuukauden potentiaali katastrofi ja kuukauden haluttaviin.

1986

Julkun värikkyyys kasvoi alku-
vuosina ripeästi. Vuoden 1986
julisteliite parodioi tunnettua
rattijuoppokampanjaa.

Miksi tuollainen asu?
"Alussa olimme alasti,
sitten kylmät ajat
tulivat ja marssittiin
erään vaatehtimo-
liikkeen johtajan
puheille. Tätä kuosia
oli jäljellä — haalarit
olivat syntyneet."

Julkulle kolme

Vappulehtien päätoimittajan henkilöllisyyttä on tyypillisesti varjeltu ilmestymishetkeen saakka. Tänä vuonna julkaisuvuorossa olevan Julkun päätoimittaja on rohkeasti potkaistu kaapista ulos heti syksyllä.

Teksti Johanna Mitjonen

1978

Ensimmäinen Julkku ilmestyy. Promoma-
teriaalina jaettiin
pahvista kaksitoimista
kirjanmerkkiä.

Ennen *Julkun* syntyvuotta 1978 Helsingin vap-
pulehtimarkkinoilla olivat vuorovuosin *Äpy* ja
tamperelaisen *Tampin* edeltäjä *Gulliveri*. Mutta
kuinkas sitten kävikään. Tampin sivuilta löy-
tyy seuraava sitaatti: "Otaniemeläiset onnis-
tuivat kerrankin vappujäynässään, ja julkaisivat vuonna
1978 myös vappulehden, vaikka ei ollutkaan *Äpy*-vuosi.
Tekeleen nimi oli Julkku." Ensimmäinen lehti osoittautui
menestykseksi — etenkin myynti-sellaiseksi. Koska kysyn-
tä ylitti tarjonnan, alkoi lehden markkinahinta nousta alku-
peräisestä kymmenestä markasta jopa neljäänkymmeneen
markkaan.

Nyt Julkku on siirtymästä nuoruusiästä aikuisuuteen.
Lehdestä myönnetään, että keski-ikä kriisi on kova ja se
kestänyt jo kaksi vuotta. Toisaalta he toteavat, ettei luomi-
sen tuskaa oltaisi saatu aikaan ilman kriisiä. Kolmekymppiä
näkyvät Julkussa. "Kaikki on veltostumaan päin. Alkukantai-
semmat jutut huvittavat, vaikkakin vuosikymmenien ta-
kaista pirteyttäkin löytyy."

Tänä vuonna Julkkuun on valittu otteeksi reippaan rento
maalaishenki. Tätä tunnelmaa tukemassa on myös usein
tapahtumassa kuin tapahtumassa yleisölle tutuksi tullut
Julkun traktori, lehden oma vihreä vetojuhta, jolla ajel-
laan pitkin Jämeräntaipaletta kuin Suomussalmella ikään.
Onko maalaisromantiikka Julkun käsitys teekkarikulttuu-
rin tulevaisuudesta? Päätoimittaja **Jubileum Julkku** kertoo

maaseutunostalgian olevan mukava veruke raitilla morjes-
teluun, mutta toisaalta myös yksi keino saada tupsupäitä
kokoontumaan yhteen. Julkku toivookin teekkarikulttuu-
rissa paluuta suurempaan yhteisöllisyyteen ja myös uusiin
yhteisiin tempauksiin opintoaikojen rajauksista huolimatta.

Teekkareiden tekemät vappulehdet ovat laajalti tunnettu
tavaramerkki. Lehtiä ostetaan vuodesta toiseen, koska ni-
den räävitön huumori vetoaa. Päätoimittaja tiivistää Julkun
humorin kielellä leikittelyksi — ei kuitenkaan pelkäksi
kielikylvyksi, vaan suoranaisiksi "verbanaaliksi akrobati-
aksi", jolla muista erottaudutaan. Häntä itseään julkaisussa
miellyttää etenkin hieman pitemmät, parin kappaleen mit-
taiset pakinat. Miltä establisoituneen vappulehden päätoi-
mittajuus sitten tuntuu? "Tuntuu hienolta tehdä tällaista
juttua ja tuoda riemua tähän maailman kolkkaan."

Päätoimittajan päivä alkaa aina postilaatikkoon saapu-
neiden satojen juttujen tarkisteluilla, joista valitaan kaksi
parasta lehteen laitettavaksi. Iltapäivällä hoidetaan kuvaus-
puolta: räpsitään kuvia ja piirretään tikku-ukkoja. Kuuluu-
ko otaniemeläisen julkkiksen elämään paljon kiusauksia,
kuten viinaa ja naisia? "Miten sen nyt ottaa, ehkei liikaa...
sanotaan että naisia riittää yksi, viinaa vastaavasti vähän
liikaakin." Otaniemien suurimman julkun tittelistä Jubileum
kieltäytyykin. "Ihan en ehkä sellaista taljaa voi harteilleni
ottaa. Pienen asialla tässä ollaan." Eniten Jubileum painot-

Uisko — tuskinpa
Tre män i roskis. Dykaren följer.

Lisää VOTKia...
Absolut!

Ilmaiset asiat ovat halvimpia
Det kostar 30 mark i Hamina

1992

Vuonna 1992 promo-
materiaalina tuotettiin
taidepostikortteja.

**Mitä myyjän kuuluu vastata jos asiakas torin kulmalla
kysäisee: "Eikö teillä ole Äpyä?"**

"Myyjä tietenkin lupautuu helpottamaan asiaa seuraavana
vuonna, ja toisaalta muistuttaa että Julkusta löytyy huumo-
ria, joka voi toisaalta olla Äpyäkin parempaa. Ostaja haluaa
saada myös hauskan myymis- ja ostamiskokemuksen. Osa
tilanteesta on sitä kuinka myyjä myy lehden, niin että se
saattaa huvittaa ostajaa."

1990-luvulla
Julkun tempauk-
siin kuului Täffän
ja Alvarin aukion
välisen alikulku-
tunnelin maala-
minen. Vuosikym-
menen puolivälissä Julkkua varta vasten pyydettiin
kuvittamaan ruman alikulkuväylän valjun näköisiä
seiniä, joten varsinaisten maalauslupien kanssa ei
ollut ongelmia. Tunnelin maalauksia tekemässä oli
noin kymmenen suomuhaalaria.

Silloinkin Espoossa piisasi puhetta länsimetrosta,
jonka johdosta teema valikoitui seinämaalausten
aiheeksi. Teekkareiden ajatuksena oli jo tuolloinkin
ottaa kantaa metron rakentamisen puolesta.

2000

Sammon salaisuus -sarjakuvaa mukaileva kan-
si sai paljon positiivista huomiota.

kymppiiä lasiin

taakin, että on osasena tekemässä isoa juttua, jossa saadaan
keski-ikäistyvän vappulehden hiusrajaa kertaheitolla kau-
emmas.

Nyt helmikuun loppupuolella lehden sisältöä vasta kasail-
laan, mutta painoon menokin hämmöttää jo lähitulevaisuu-
dessa. Julkun päätoimituksessa juttuja lehteen syntyy sisäi-
sesti ja niitä on keräilty jo parin vuoden ajan. "Ne jutut, jotka
ihmisiltä jäivät viimeksi lukematta, laitetaan uudemman
kerran ja jotkut jutut neljännettäkin kertaa ja sitten tietystä
Äpystä yli jääneitä juttuja", Jubileum kuittaa utelut tulevan
lehden sisällöstä. "Muutamia juttuja ollaan keksittykin."

Toimituskunta on monipuolinen ja vauhdikas: osa poru-
kasta musisoi lehden bändissä Tirmo Bluesissa ja "sitten on
niitä jotka tuottavat tekstiä ja kuvia nopeammin kuin muut
ehtivät lukea". Keskeistä lehden työrupeaman kannalta on
saada tekijät saman katon alle, jossa ideoihin haetaan nä-
kökulmia mutkan takaa. "Työ- ja kouluviikon päätteeksi on
hyvä pohtia aiheita, siinä on syntynyt viitenä päivänä taas
niin monta asiaa jotka rassaa."

Vanhastaan Julkussa on seurattu itänaapurin touhuja.
Onko Julkussa Julkkua tarttua Venäjän poliittiseen tilan-
teeseen tänä vuonna? "Totta kai, oletan että tullaan yllättä-
mään tälläkin saralla. Uskon, että Julkku löytää asioita, jotka
saattavat huvittaa myös rajan takana."

Tämän vuoden Jubileum Julkku paljastaa, että kevään Jul-
kussa käydään heinien välissä — siis vertauskuvallisesti.

► Julkun julkistamistilaisuus 24.4. A-salissa kello 18.00.

Käytöksen katinkultainen kirja, luku 13: Akatee-
minen kalsarikännäys: "Tennissukkien tulee olla
puhtaat ja rypyttömät. Niissä tulee olla kaksi
raitaa; yksi tumma raita, sekä toinen erivärinen
raitaa, jonka tulee sijaita tumman raidan alapuo-
lella. Tennissukissa on suotavaa olla vähintään
kaksi halkaisijaltaan alle 1,5 cm suuruista
reikää." Julkut jonottavat Pataässä ovella.

2008

Timo Idänheimo

Vaihtaripostikortti

Osui, mutta upposiko?

ts.

Toisin sanoen

Liisa Lähteenaho

Kirjoittaja on sosiaalitieteilijä, joka pitää kylmästä Jallusta ja lämpimästä miehestä.

Kuinka suuri on Polyteekkarin lukijajoukko? Moniko lukijoista lukee samaisen lehden TKY tiedottaa -palstaa? Valistunut arvaukseni on, että ruokalistasivua lukuun ottamatta lehden lukijoita on kokonaisuudessaan suhteellisen pieni määrä, ja että ylioppilaskunnan ilmoituksia tavaavat todennäköisesti vielä harvemmat.

On aina jollain tavalla herättävää, kun Polyteekkarin tapainen, jokseenkin marginaalinen media saa kansallista huomiota. Muutama viikko sitten näin tapahtui — Polyteekkarissa ollutta tekstiä siteerattiin valtakunnan päämediaksi kutsutun sanomalehden sunnuntaisivuilla. Siteeraus alkaa sanoilla “Asiattomat, syrjivät ja loukkaavat puheet”, ja jatkuu häirinnän ja kiusaamisen lyhyellä kuvauksella sekä kehoituksella ottaa yhteyttä ylioppilaskunnan häirintäyhdyshenkilöihin, mikäli kokee kohdanneensa epäasiallista tai loukkaavaa käytöstä. Miksi Helsingin Sanomat koki aiheelliseksi nostaa lainauksiinsa ylioppilaskunnan ilmoituksen häi-

rintäyhdyshenkilöistä? Ilmoitus on lähes sanasta sanaan sama kuin se, jota käyttää tiedottamisessaan säännöllisesti myös Helsingin yliopiston ylioppilaskunta. Miksei HYY ole saanut julkisuutta vastaavalla ilmoituksellaan? Lukeeko Helsingin Sanomain sunnuntaitoi-

"Lukeeko Helsingin Sanomain sunnuntaitoimitus tarkemmin leikkikouluikäistä Polyteekkaria kuin lähes satavuotiasta Ylioppilaslehteä?"

mitus tarkemmin leikkikouluikäistä Polyteekkaria kuin lähes satavuotiasta Ylioppilaslehteä? Helsingin Sanomien rivi-ilmoituksen kokoinen lainaus on keskusteluttanut ainakin TKY:n toimijoita. Oliko ilmoitus ehkä hauska, melkein hupaisaksi jäynäksi tulkittava? Vai koetaanko Otaniemen teekkariyhteisö todella edelleenkin miehisenä ja tämän lisäksi seksisti-

senä, homofobisena ja rasistisena? Onko tällaiseen kokemiseen oikeaa syytä?

Muun muassa Tilastokeskuksen luvut kertovat, että suomalainen työelämä on edelleen voimakkaasti jakautunut miesten ja naisten aloihin. Naiset valtaavat yliopistoja kovaa vauhtia, mutta TKK:lla ja TKY:llä miehet ovat edelleen enemmistössä — sekä opiskelijoina, työntekijöinä että päättäjinä. Tutkimusten mukaan häirintä on

set: puhutteko vastakkaisen sukupuolen edustajista sellaiseen sävyyn, että vastaavista jutuista voisi vastakkaisen sukupuolen edustaja joutua vaikka oikeuteen? Oletteko jättäneet tylsän ja hiljaisen teekkaritytön ilman paria laskareissa?

Eduskunnan taannoisessa häirintäskandaalissa ryvettyi muutaman kansanedustajan lisäksi koko talon maine työpaikkana. Tällä hetkellä eduskunta on monissa ajatuksissa vanhojen likaisten setien temmellyskenttä, jossa nuorilla avustajatyttöillä on aivan muu kuin tulevan poliittisen toivon rooli. Jos kansakunnan kaapin päällä istuvat voivat käyttäytyä miten vain haluavat, voiko parempaa käytöstä odottaa opiskelijoilta, joita samainen laitos kurittaa jokaisella vaalikaudella uusilla tempuilla?

Minusta voi. Todistakaa, että Helsingin Sanomien lainaus johtui vain ajankohtaisuudesta eduskunnan häirintäkohun vuoksi. Osoittakaa, että sivistyksellänne, moraalillanne ja käytöksellänne olette ansainneet tasokkaan koulutuksen, korkeamman opintotuen ja paremman asumismukavuuden kuin vallankahvassa vielä keikkuvat vanhempanne. Aamulatten saatte kaupan päälle — jos katsotte tekijää tiskin takana vain silmiin.

SOLITA

Ota askel eteenpäin.

www.solita.fi/ura

Käykö abin tie TKK:lle?

Muistatko vielä, miltä tuntui riehua penkkarirekan kyydissä tai painaa se valkoinen lakki vihdoinkin päähän, olla aikuinen ja astella koulun ovesta vapauteen? Nyt eletään kriittisiä hetkiä ensi vuoden fuksisadon kannalta: tällä hetkellä tuhannet abit miettivät, olisiko juuri Teknillinen korkeakoulu se oma paikka. Polyteekkari tapasi kolme TKK:lle halajavaa abiturienttia ja yhden teekkarin, jolle abivuosi on enää nostalginen muisto.

Penkkaripäivän aattona abiturientit **Anssi Niemi** ja **Jukka Linna** saapuvat haastateltavaksi Tapiolan Escaféhen. Miltä koulun loppuminen abeista tuntuu? ”Onhan se siistiä, että taas yksi elämänvaihe on ohi”, Jukka vastaa. ”Vähän samanlainen olo kuin silloin, kun lähti yläasteelta, mutta monituhatkertaisena”, hän jatkaa. ”Vihdoinkin pääsee koulusta eroon, vähäksi aikaa ainakin! Pääsee olemaan tekemättä läksyjä ainakin vuoden, nyt kun tulee palvelus väliin”, huokaisee Anssi.

Kaisa Teperi, abiturientti hänkin, tulee haastatteluun hieman myöhässä, suoraan penkkarihaalari maalaamasta. ”On tässä vähän epätodellinen olo, kun olen odottanut tätä kuitenkin noin kahdeksan vuotta, kymmenvuotiaasta lähtien. Hyvä fiilis!” hän hymyilee. Uusi elämänvaihe tarkoittaa myös omilleen muuttamista, minkä Kaisa myöntää hieman pelottavan, mutta itse lukion ja poissaolokiintiöiden loppuminen ei pelota yhtään. ”Se on ihan mahtavaa!”, Kaisa hehkuu. Jukkakin on luottavainen tulevaisuuden suhteen: ”Jatko ei missään nimessä pelota, lukion loppuminen on enemmänkin vapauttavaa.” TKK ei kaverien mukaan ole kovin paha paikka, eikä armeijassakaan nyt niin kamalaa voi olla.

Paikalla on myös **Laura Liukkonen**, toisen vuoden teekkari pultta. Laura muistaa hyvin abivuoden vapaudentunteen. ”Se oli kiva se fiilis kun tuntui, että hei, koko maailmani muuttuu.” Vanhana ja viisaana hän kuitenkin vähän toppuuttelee nuorempiaan: ”Näin jälkepäin sitä ajattelee ihan eri tavalla. Silloin odotti paljon enemmän, kuin mitä se sitten loppujen lopuksi onkaan. Myöhemmin huomaakin, että ei se maailma muutukaan niin paljoa. Mutta olkaa nyt toiveikkaita!” Laura opastaa hymyssä suin.

”EI TULLUT HUMANISTIA”

Lauralle ei ollut vielä lukiossa ollenkaan selvää, minne hän jatkaisi opiskelemaan. ”Minulla oli hirveästi kaikkia vaihtoehtoja. Ennen kirjoituksia en halunnut edes ajatella koko asiaa, koska tuntui niin ahdistavalta, että oli niin paljon sellaista, mitä olisin halunnut tehdä. Sitten joskus kirjoitusten jälkeen TKK jotenkin valikoitui. Valinta oli lopulta kai aika looginen lukion pitkän fysiikan, kemian ja matematiikan jälkeen.” Laura haki lopulta kemialle ja informaatioverkostoihin, ja pääsi molempiin. ”Niistä oli tosi vaikea valita, sillä kemia on aina ollut minulle läheinen aine, ja infolle on taas vaikeampi päästä. Informaatioverkostoista ei oikein tiennyt, mitä se on, joten ajattelin, että menen sinne ja jos se on liian vaikeaa, vaihdan takaisin kemialle.” Laura ei lopulta vaihtanutkaan kemialle, vaan puulle. ”Se tulee taas ehkä verestä. Meillä on suvussa paljon puunjalostajia”, Laura kertoo. Päätös vaihtamisesta muodostui vähitellen viime keväänä. ”Vappupäivänä tein lopullisen päätöksen. Ja hyvältä on tuntunut”, hän lisää.

Kaisalla ja Jukalla on molemmilla selvät sävelet: heistä tulee diplomi-insinöörejä. Anssilla taas on tulevaisuus vielä ihan auki. Hän on kiinnostunut toisaalta fysiikasta ja tekniikasta, toisaalta taas psykologiasta. ”Minua kiinnostaa asioiden ymmärtäminen eri tavoin. TKK:lla fysiikan lukeminen auttaisi ymmärtämään sitä, miten maailma pyörii, mutta jos lähtisin yliopistolle lukemaan psykologiaa, ymmärtäisin, mitä ihmisen päänsisällä liikkuu”, hän pohtii. Anssia ärsyttää, että usein oletetaan matemaattisista aineista

.....

”Vanhemmat ovat jankuttaneet jo yläasteajoista lähtien, että 'sinustahan tulee sitten isona diplomi-insinööri ja sinähän menet TKK:lle'.”

.....

kiinnostuneiden vieroksuvan humanistisia aineita. ”Lukiossakin lukujärjestykset oli laadittu niin, että psykologian ja fysiikan kurssit olivat aina päällekkäin”, hän kiroaa.

”Minusta piti pitkään tulla humanisti. Josain vaiheessa lukiota kuitenkin päätin, että vaikka nämä aineet ovat ihan mielenkiintoisia, ei niitä jaksaa opiskella”, Kaisa täryyttää. ”Myös se auttoi, että minulla oli lukiossa hyvä kemian opettaja, joka opetti muutakin kuin sitä, mitä oli kirjassa. Sen ansiosta tuntui, että näitä aiheita jaksaa oikeasti opiskella. Että ei tullut humanistia sitten.” Nyt hän aikoo hakea bioinformaatioteknologiaa opiskelemaan. Ammattihaaveita kysyttäessä hän vastaa, että tutkijana olisi ehkä kiva olla.

Jukalla on samankaltaisia opiskeluhaaveita, tosin hänen päätöksensä ei ollut yhtä dramaattinen. Jukka kertoo kiinnostuksen valuneen kemiasta ja fysiikasta enemmänkin biologiaan ja biokemiaan. Päätökseen vaikutti myös se, että Jukan mielestä TKK:n puitteet ovat paremmat kuin Helsingin yliopiston biotieteellisen laitoksen. Jukka myöntää, että myös vanhemmilla on ollut osuutensa asiassa. ”Vanhemmat ovat jankuttaneet jo yläasteajoista lähtien, että 'sinustahan tulee sitten isona diplomi-insinööri ja sinähän menet TKK:lle'. Ehkä se jossain vaiheessa on iskostunut päähän.”

RAIKASTA TEEKKARIHENKEÄ

Kaisa mietti pitkään myös lääketieteelliseen hakemista, mutta luopui sitten ajatuksista tutustuttuaan opinahjoon tarkemmin. Bioinformaatioteknologian teknisyys hou-

kutti lääketieteellisen käytännöllisyyttä enemmän. ”Oman alan kesätyöt ja se, että pystyy oikeasti valmistamaan viidessä vuodessa houkuttaa enemmän kuin 12 vuoden käyttäminen siihen, että pääsee erikoislääkäriksi”, hän perustelee.

Laura mainostaa, että TKK:lla on rennompi meininki lääketieteelliseen verrattuna. ”Mitä nyt olen kavereilta kuullut, niin lääkiksessä on todella tiukkaa: luennoilla on pakko olla ja opiskeltavaa on hirveästi. TKK:lla ehtii tehdä vähän muutakin kuin opiskella.” Abeja houkuttaaakin juuri se muu toiminta. ”Kaveri kertoo, että siinä missä yliopistolla dokataan opiskelun ohella, niin TKK:lla opiskellaan dokaamisen ohella”, Jukka nauraa, mutta ottaa vähän takaisin: ”No ei nyt ehkä ihan kuitenkaan.”

”Hyvä puoli on myös se, että saa asua teekkarikylässä: naapurissa ei ole 80-vuotiaita mummoja, jotka pyytävät laittamaan musiikkia pienemmälle”, Kaisa iloitsee. Hänen mielestään myös tilat ovat hyvät: ”Siellä on

Otaniemeen, jossa opintosuhteerimme **Atte Harjanne** pitää Atte vastaa -palsta, jossa abit voivat kysyä heitä askarruttavia kysymyksiä.”

TKK:n Hakuinfosta tavoitettu Harjanne kertoo, että abeille pyritään yleisesti kertomaan, että TKK on isoin ja monipuolisin tekniikan alan opinahjo, ja että Otaniemessä on paljon muutakin kuin koulu. Viesti on näköjään mennyt hyvin perille, sillä kun abeilta kysytään, onko TKK yleisesti hyväksyttävä paikka abien keskuudessa, he vastaavat myöntävästi. Jukka selvittää: ”Monipuolinen ja sellainen, että siellä voi tehdä muutakin kuin vain pönttää.”

Jukan mieltä mainoskampanjat eivät kuitenkaan hetkauta. ”Onhan ne ihan siistejä, mutta olen kyllä päättänyt jo aika pitkälti,

hienon näköistä! Varsinkin, kun on tottunut käymään koulua sellaisissa betonimöykyisissä.” Laura ei ole niin vakuuttunut: ”Ovat ne talot kyllä aikamoisia laatikoita. Mutta jos tykkää Alvar Aallostakin, niin viihtyy varmasti.” ”Myös harrastusmahdollisuudet nostavat nopeasti TKK:n arvoa”, Jukka lisää.

I ♥ TKK

Juttua varten oli hankala löytää lukiolaisia, jotka tahtoisivat TKK:lle, ainakaan ensisijaisesti. Kaisankin mielestä aika harvan lukiolaisen unelma loppujen lopuksi on tulla diplomi-insinööriksi. ”Varsinkin bio-it tuntuu olevan monen kakkosvaihtoehto lääketieteellisen jälkeen.”

TKK yrittää kaikkensa, jotta kakkosvaihtoehtojautumisen sijasta TKK:lle hakisi motivoituneita ihmisiä. Kampanja-ajan lähestyessä ulkomainonta saanee eniten huomiota, mutta hakijaehdokkaista houkutellaan myös muunlaisilla mainostempauksilla. Esimerkkinä vuosien varrelta mainittakoon hammarharjat, *Olen muuttanut Otaniemeen* -postikortit sekä *I ♥ TKK* -tarrat. Tänä vuonna messuilla on jaettu *Sisältää raikasta teekkarihenkeä* -pastilleja. Tarrojen ideana oli, että niitä pystyi liimaamaan sellaisiin paikkoihin, joiden suunnittelu ei toiminut, koska niissä luki myös: ”Tämän suunnittelija ei ole opiskellut teknillisessä korkeakoulussa.” **Milla Vaisto-Oinonen** TKK:n Hakuinfosta kertoo, että nuorille suunnatun mainonnan pitää vaihtua usein, sillä he kyllästyvät helposti. ”Viime aikoina olemme suuntautuneet enemmän internettiin muutamalle sivustolle. Lisäksi meillä on IRC-Galleriassa yhteisö

mihin menen.” Ulkomainontakin herättää haastateltavissa hämmennystä: ”Onhan ne ihan hienoja, mutta en oikein ymmärrä, miten ne liittyvät TKK:hon. Ennenmin menisin tuollaisilla graafisilla ja taiteellisilla kuvilla mainostamaan yliopiston humanistisia aloja kuin TKK:ta”, Kaisa sanoo. Laura arvelee, että mainoksilla yritetään luoda kuvaa hausasta ja seksikkästä tekniikan opiskelusta. Vais-to-Oinonen kertoo, että ulkomainonnassa on kysymys vahvasti imagollisuudesta. ”Ne ovat tarkoituksella pysäyttäviä, omaperäisiä ja vähän erilaisia, sillä haluamme niiden jäävän mieleen ja toivomme niiden herättävän ihmisissä tunteita.” Pysäyttävissä kuvissa ei voi kertoa kovin montaa asiaa yhtä aikaa, mutta niillä halutaan muistuttaa TKK:n olemassaolosta ja kertoa, että tänne on monenlaisten ihmisten hyvä tulla opiskelemaan. ”Teemana tänä vuonna on vapaus, vapaus valita erilaisia vaihtoehtoja, mikä liittyy tavallaan innovaatioyliopistohankkeeseen ja niihin kaikkiin uusiin mahdollisuuksiin, mitä se tuo mukanaan”, Vaisto-Oinonen kertoo.

Innovaatioyliopisto ei taida kuitenkaan olla päällimmäisenä mielessä abeillamme toiseksi viimeisen koulupäivän jälkeen. Juuri nyt he pohtivat, mahtaako suosikki kemian opettaja tulla abi-illallisten jatkoille varoitamaan heitä etanolin haitallisista vaikutuksista. Laura toivottaa lähtiessään vielä onnea tuleviin kirjoituksiin, mihin Kaisa vastaa: ”Kunhan nyt ensin abiristeilystä selviäisi.”

Emmi Skytén

Etelä-Tapiolan lukiossa opiskeleva kirjoittaja työskenteli taksvärkkipäivänsä Polyteekkarin toimituksessa

täffä

täffän tenttiviikko esittää

SMURFFIVIKKO

to 6.3 - ke 12.3

Find your key to unrivaled choices and experiences

Join McKinsey Helsinki as a **Management Consultant** (Junior Associate). At McKinsey you will have the opportunity to help, learn from, challenge, and be challenged by leaders. You will become part of the world's most influential leadership network: our clients, colleagues and alumni.

McKinsey Helsinki office is looking for outstanding Master's degree candidates to join the McKinsey network. We hire exceptional people with excellent capabilities and great potential in problem solving, achieving, leadership and interpersonal skills.

To learn more about our work, people and career options visit www.mckinsey.fi. With any questions, please contact Merja Kolehmainen, +358 9 6157 100.

You can send your application anytime by filling in an online application at www.mckinsey.fi

Soldier (detail), Vesa Pesonen.

McKinsey&Company

Avaruuslaivan esikuva

TEKNIIKAN IHMEITÄ

USS Enterprise

VESILLELASKU: 24.9.1960

PITUUS: 342 metriä

PAINO: 85 600 tonnia

VOIMANLÄHDE: 8 ydinreaktoria

LAIVAMIEHISTÖ: 3 350

LENTOMIEHISTÖ: 2 480

Harva tekninen laite on yhtä laaja, monimutkainen ja toisaalta tiiviiksi pakattu kokonaisuus kuin nykykainen lentotukialus. Laivastoilmailu muodossa tai toisessa on oikeastaan yhtä vanhaa kuin sotilasilmailu ylipäänsä. Ensimmäiset lentotukialukset kuitenkin rakennettiin sotien välissä, ja toisen maailmansodan alkuun mennessä Japani ja Yhdysvallat olivat koonneet itselleen huomattavat lentotukialuslaivastot.

Tyynenmeren suuret laivastotaistelut osoittivat, että laivastosodankäynti oli muuttunut täysin. Lentotukialuksilta lähtevät pommittajat voivat tuhota laivoja horisontin takaa, kaukaa tykkien kantomatkojen ulkopuolelta. Toisen maailmansodan jälkeen Neuvostoliiton ja USA:n kilpavarustelun ryöpsähtäessä käyntiin, Yhdysvaltojen johtajat päättivät rakentaa uuden laivastonsa lentotukialusten varaan.

Laivasto koottiin taisteluryhmiksi, jonka keskuksena on suuri lentotukialus. Ryhmään kuuluu myös raskaasti aseistettuja risteilijöitä, nopeita hävittäjiä, sukellusveneit ja huoltoaluksia. Uudet lentotukialukset kasvoivat todella massiivisiksi. Toisen maailmansodan suuret tukialukset olivat 20 000 tonnin kokoluokkaa. Amerikkalaisten uudet supertukialukset, kuten lehdistö alkoi niitä kutsua, olivat 75 000 tonnin luokkaa — siis suurimpien koskaan rakennettujen laivojen kärkeä.

Samaan aikaan laivasto kokeili uutta mullistavaa tekniikkaa, joka toisi ennennäkemättömät tehot ja rajoittamattoman toimintatavan sen aluksille: ydinvoimaa. 1950-luvun alkaessa alkoi näyttää selvältä, että laivaan sopiva ydinreaktori olisi mahdollista valmistaa. vuosikymmenen ajan uuden ydinkäyttöisen lentotukialuksen suunnittelu ja rakentaminen eteni vaihtelevasti poliittisten päättäjien välillä kannattaessa, välillä vastustaessa hanketta.

Lopulta 1960 vesille laskettiin *USS Enterprise*, maailman ensimmäinen ydinkäyttöinen lentotukialus. Enterprise suunniteltiin suurimmaksi, nopeimmaksi ja voimakkaimmaksi sota-alukseksi koskaan. Sen paino on massiiviset 85 600 tonnia ja se on edelleen maailman pisin, korkein ja nopein lentotukialus. Kahden potkurin ja peräsimen sijaan laivassa on niitä neljä ja jokaista kohden on oma pari ydinreaktoreita.

Laivan osoittautui nopeasti juuri niin suorituskykyiseksi kuin se oli tarkoitettu, ja enemmänkin. Jo ensimmäisissä kokeissa Enterprise karkasi saattueeltaan, joka koostui eräistä laivaston nopeimmista laivoista. Jättiläismäinen, 25 kerrosta korkea laiva

miehistönään liki 6 000 miestä ja lastinaan 85 lentokonetta pyyhkäisi virtaviivaisten hävittäjien ohi. Toisaalta kahdeksan ydinreaktorin teholta ei kai voi vähempää odottaakaan.

Enterprise-nimisiä laivoja on ollut USA:n laivastossa 1700-luvulta asti. Silti nykyisin tunnetuin USS Enterprise on *Star Trek*-sarjojen ja -elokuvien tätilaiva. Nimen valintaan oli syynä. *Star Trekin* alkaessa 60-luvulla Enterprise hämmästyttävine ominaisuuksineen nähtiin huipputekniikan ja tulevaisuuden symbolina. Se osallistui myös avaruushjelmaan tukitehtävissä miehitettyjen lentojen paluualueilla. Amerikkalaisten avaruuslennot ennen avaruussukkulaa käyttöönottoa päättyivät kapselin laskeutumiseen mereen, joten tukialuksella ja sen lentokoneilla oli miehistön hakemisessa tärkeä rooli.

Lentotukialuksen päätehtävä on luonnollisesti ilmasodankäynti. Tähän tarkoitukseen Enterprise kantaa mukanaan laivaston 17 tukialuslentolaivuetta, johon kuuluu mm. tutkalentokoneita, kuljetuslentokoneita, torjuntahävittäjiä ja rynnäköhävittäjiä. Viimeksi mainitussa tehtävässä palvelee suomalaisille tuttu F/A-18 Hornet.

Lentäminen lentotukialukselta on melkoisen ravisteleva elämys. Hävittäjän sinkomaan lentoon noin sadan metrin matkalta vaatii lentokoneen kahdelta suihkuturbiinilta täyden tehon jälkipoltolla, joka syösee moottoreista ulos pitkät rakettimaiset lieskat. Se ei kuitenkaan riitä, vaan lisäksi ydinreaktoreiden jäähdytyskierrosta otetaan höyryä, joka johdetaan laskutelineisiin kiinnitettyyn katapulttiin. Moottorit ja höyrykatapultti kiihdyttävät lentokoneen alle kolmessa sekunnissa 265 kilometrin tuntinopeuteen. Tehoa laukaisussa on 20 700 hevosvoimaa. Enterprisella on neljä höyrykatapulttia, jotka pystyvät ampumaan lentokoneen taivaalle joka kahdeskymmenes sekunti.

Laskeutuminen on vähintään yhtä rajua höykytystä. Lentäjän täytyy osua kapealle ja lyhyelle lentokannelle, joskus kovassa tuulella ja sateessa, olosuhteissa joissa lentokone liikkuu ja kiitorata liikkuu. Liian matalaksi jäänyt lähestyminen ei pääty nurmikolle, vaan laivan perään. Parempi siis käyttää vaikka liikaa kaasua, mutta jos polttoaine on vähissä, vaihtoehto voi olla heittoistuinhyppy mereen.

Hävittäjät eivät mitenkään pysty jarruttamaan tarpeeksi lentokannen 300 metrin pituudella, joten niiden mahan alle on sijoitettu koukku, joka tarttuu lentokannen yli viritettyihin vaijereihin. Joskus koukku hyppii vaijereiden yli ja lentäjällä ei ole muuta vaihtoehtoa kuin laittaa kaasua täysillä ja nousta taas laivan toiselta laidalta uutta yritystä tekemään. Jos koukku tarttuu vaijereihin, seurauksena on repivä jarrutus yli 200 km/h:n nopeudesta nolleen alle 70 metrin matkalla.

Ydinkäyttöisenä aluksena Enterprise ei paljon polttoainetta kaipaa, tähän mennessä laiva on tankattu neljästi sen miltei 50-vuotisen uran aikana. Yleensä polttoaineenvaihdot hyödynnetään tekemällä samalla perusteellisia huoltotöitä ja teknisiä päivityksiä. Vuoteen 2014 mennessä nykyinen polttoaine alkaa olla kulutettu loppuun ja Enterprise on aika jäädä ansaitulle eläkkeelle 64 vuoden iässä.

Pekka Tuominen

Enterprise matkaa Persianlahden halki elokuussa 2007 samalla kun lentotoiminta on käynnissä.

Rob Gaston/U.S. Navy

Thunderbolts-laivueen F/A-18C Hornet tekee vaijerilaskun tukialukselle.

Stacy D. Laseter/U.S. Navy

Lentokannen miehistö valmistautuu laukaisemaan Hornetia.

Naisenergiaa valkokankaalla

Artisokka-festivaalilla nähdään ulkomaisia festivaalivoittajia ja kotimaisia uutuuksia

Helsingissä riittää elokuvajuhlia. DocPoint-dokumenttielokuvafestivaalin jälkeen on naisten vuoro valata valkokangas. Naiselokuvaan keskittyvä pienimuotoinen Artisokka-festivaali järjestetään nyt jo kymmenettä kertaa. Totuttuun tapaan viikonlopun mittainen ohjelmisto sisältää runsaasti nuorten tekijöiden teoksia.

Tämän vuoden elokuvat tulevat muun muassa Turkista, Espanjasta, Algeriasta ja Libanonista. Elokuvia löyhästi yhdistävänä teemana on naisten elämä eri kulttuureissa. Naiselokuvan käsite ei kuitenkaan ole festivaalin ohjelmistossa tarkkaan rajattu: mukana on myös miesohjaajien teoksia, kuten tänä vuonna turkkilaisen **Fatih Akinin** *Taivaan reunalla*. Mihin tarvitaan erikseen naisiin keskittyvää elokuvafestivaalia? ”Tähän on aina yhtä hankala vastata. Kaiken maailman teemoista järjestetään festivaaleja — tämä on yksi suppea valinta hyviä elokuvia, jotka sattuvat suurimmalta osin olemaan naisten tekemiä. Ohjelmiston profiilin tarkoituksena on esitellä mahdollisimman tasokkaita uudenlaisia nimiä ja tyyliä eri puolilta maailmaa”, vastaa festivaalin tuottaja **Sari Selander**.

Etnisesti monimuotoinen festivaali tarjoaakin hyvän mahdollisuuden nähdä pieniä laatu elokuvia, joita ei kaupalliseen levitykseen Suomeen saada. Näillä näkymin festivaalin elokuvista ainoastaan *Taivaan reunalla* on tulossa Suomen elokuvateattereihin. ”Ei-kaupallisista elokuvista sen verran pieni osa tulee yleiseen levitykseen, että ohjelmisto on helppo kasata. Naisten tekemiä kiinnostavia elokuvia ei ole vaikea löytää, on niin paljon mistä valita”, Selander sanoo.

Yksi festivaalin mielenkiintoisimpia elokuvia on Cannesissa Critics Week -tuomariston pääpalkinnon voittanut **XXY**. Argentiinalaisen **Lucia Puenzon** esikoistyö on koskettava kuvaus teini-ikäisestä hermafrodiitti Alexista, joka ei tiedä, tulisiko hänen elää tyttönä vai poikana. Taidokkaasti näytelty **XXY** lähestyy aiheitaan hienovaraisesti ja rehellisesti. Puenzo ottaa teoksessaan vahvasti kantaa yhteiskunnan tapaan käsitellä erilaisuutta, mutta herättämistään vakavista kysymyksistä huolimatta elokuvasta löytyy myös lämpöä ja toivoa. Cannesin jälkeen elokuva voitti muun muassa Espanjan Goyan parhaana ulkomaisena espanjankielisenä elokuvana.

Teini-ikään keskittyä myös toinen esikoisohjaus, ranskalaisen **Céline Sciamman** *Water Lilies*. Tässä Ranskan *Fucking Amâliissa* kolmen tytön välinen ystävyys ja rakkaus sijoittuu kuviouinnin maailmaan, uimahalleihin ja veden alle. Elokuvaa kuvaa teinien raadollista maailmaa tarkkanäköisesti ja kaunistelematta, ja tarjoaa samalla visuaalista nautintoa kuvauksellisesti kiehtovan miljöönä kautta.

Festivaalien kolmas esikoisohjaus on libanonilaisen **Nadine Labakin** värikäs romanttinen komedia *Caramel*. Ohjaaja itse näyttelee kauneushoitolaan sijoittuvassa elokuvassaan, jossa erilaisia naiseuteen liittyviä kysymyksiä pohditaan kepeän huumorin avulla.

Eksoottisten tunnelmien vastapainoksi ohjelmisto tarjoaa muutaman vuoden tauon jälkeen myös kotimaista tuotantoa. Festivaalilla nähdään kotimaisten lyhytelokuvien sarja, johon kuuluu muun muassa **Zaida Bergrothin** ja **Saara Saarelan** teok-

Nadine Labak: Caramel

Céline Sciamma: Water Lilies

set. ”Suomessa on noussut viime vuonna hirveästi naispuolisia lahjakkuuksia niin fiktion, animaation kuin dokumentinkin puolella. Lyhytelokuvien sarja esittelee kiinnostavia uusia tekijöitä ja tulevaisuuden nimiä. Ihmisiä, joista kuullaan tulevaisuudessa”, Selander sanoo. Näytöksen jälkeen järjestetään keskustelutilaisuus, jossa vanhat ja uudet tekijät pohtivat yhdessä, vaikuttaako

naisena olo kotimaisella elokuvakentällä toimimiseen. Kotimaisen lyhytelokuvasarjan näytös on ilmainen.

Saara Oranen

► Artisokka-festivaali Bio Rexissä 29.2–2.3. ja Tampereen Niagara-teatterissa 3.3–7.3.
► www.artichoke.lasipalatsi.fi

Yhteiskuntavastuu

Sarjassa väitöskirjan tekijä kertoo anonyymisti kuinka vaikeaa on turtua suureen ja keskeneräiseen.

Valo tunnelin päässä kirkastuu päivä toisensa jälkeen ja on syytä pohtia hieman tulevaisuudessa häämötävää väitöskirjan kirjoittamisen jälkeistä elämää. Erityisesti sitä, että oletetaanko minulta jotain yhteiskunnan taholta?

Tulisiko käyttäytymisen jokapäiväisessä elämässä muuttua tohtoriksi valmistumisen myötä? Esimerkiksi, kun jatkossa tutustun uusiin ihmisiin, onko velvollisuuteni tuoda koulutukseni esiin jotta erottuisin massasta?

No ei varmaankaan. Tällaisesta käytäytymisestä puhuttiin ystäväpiirissäni sen jälkeen kun tuttavani häissä vieraiden joukossa sattui olemaan herrasmies, joka turhan innokkaasti kertoi olevansa väitellyt ja kuuluvansa vieläpä tieteen tekijöiden liittoon. Ja tämän hän onnistui kertomaan entuudestaan tuntemattomalle henkilölle heti parissa ensimmäisessä lauseessaan. Tulee väistämättä mieleen, että herra oli varmaan jonkin verran tylsä juttumies kun ei ollut muuta tarjottavaa keskustelukumppaneilleen.

Mielestäni käytöksen ei pitäisi koulutuksen myötä muuttua millään tavoin. Ylikoulutuksesta huolimatta on edelleen syytä pystyä näkemään itsensä samalla viivalla muiden ihmisten kanssa. Vastuu tässä mielessä tarkoittaa, ettei hankittu koulutus saa vaikuttaa ihmisen elämään sen normaalissa kulussa, eikä sitä ole syytä tuoda tarpeettomasti esiin.

Tässä kohtaa on mainittava, että mielestäni itseään kouluttavat ne jotka eivät muuten pärjää tässä yhteiskunnassa. Pätevät pärjäävät omilla ansioillaan, lahjattomat koulu-

tusta hankkimalla. Joku voisikin kysyä, että olisinko minä pärjännyt työelämässä ilman koulutusta? Mutta tämä pohdinta jääkööt toiseen kertaan. Mutta pärjäämiseen liittyy vastuun seuraava puoli. Kun valtio on tarjonnut minulle mahdollisuuden kehittää itsestäni tekniikan alan huipputaajaa, niin mitä yhteiskunta olettaa minulta vastapalvelukseksi tästä? Miten minun tulisi tämä oppi hyödyntää maksaakseni velkani?

Onko tehtäväni kenties perustaa oma kehittyvä yritys ja luoda siten täysin uutta kilpailukyvyä edistämiseksi. Pienenkin uuden ja maailmalla menestyvän yrityksen luominen olisi varmasti hyväksyttävä tapa kuitata koulutus. Entä riittääkö velanmaksuksi työs-kentely jo olemassa olevassa yrityksessä tavallisia insinöörihommia tehden? Koulutus on varmasti mennyt hukkaan jos enemmän koulutusta saaneena tuotan samanlaista tu- losta kuin naapuripöydässä istuva kolleega. Sen sijaan minun tulisi toiminnallani pystyä osoittamaan, että jatkotutkinnolla on katet- ta vaikkapa yrityksen avainteknologioihin liittyvän vankan osaamisen muodossa.

Jatkamalla edelleen yliopistossa voin vie- dä uuden tekniikan ilosanomaa eteenpäin kouluttamalla opiskelijoita. Tällöin ikään- kuin monistaisin hankkimaani osaamistani. Lisäksi tehtäväni yliopistossa olisi tutkijana ratkoa tekniikan perusongelmia tutkimus- projekteissa, hyödyntäen hankkimaani tut- kijaosaamista. Koulutus sekä tutkimus ovat aikajänteeltään pitkiä ja todelliset tulokset nähdään vasta paljon myöhemmin, eikä silloinkaan välttämättä yhtä konkreettisina kuin elinkeinoelämän parissa. Yliopisto- maailmassa tutkijana jatkaminen väitöksen jälkeen tuntuu kuitenkin olevan yleisesti hyväksyttävä ratkaisu.

Pohtiessani asiaa oikeissa töissä olevan ystäväiltäni kanssa, hän kiteytti yhteiskun- nallisen vastuuni hyvin. Valmistuttuani minun tulisi hankkia koulutusta vastaavaa työtä! Näinhän se on, koulutustasosta riip- pumatta. Tutkijaksi koulutetun vastuu tulee kannettua kun pärjää hyvin valitsemassaan työssä ja siten edesauttaa työnantajaansa pysymään kansainvälisen kehityksen etu- rintamassa.

Menikö vielä jotain ohi?

Polyteekkari esitteli numerossa 16/2007 joukon amerikkalaisesta populaarikulttuurista tuttuja henkilöitä ja ilmiöitä, joihin viitataan useasti tv-sarjoissa ja elokuvissa. Voit jatkaa ystäväsi häikäisemistä nippelitietoudella, kun olet tutustunut popkulttuurin pienenensyklopedian jatko-osaan — nyt mukana myös ruoka-extra!

Teksti Meri Laitinen

Jutussa on jälleen hyödynnetty kirjoittajan oman populaarikulttuurin tuntemuksen lisäksi Wikipediaa.

WEIRD AL YANKOVIC on tunnettu amerikkalainen muusikko, näyttelijä ja humoristi. Oikealta nimeltään **Alfred Matthew Yankovic**, Weird Al parodioi mielellään populaarikulttuurin ilmiöitä haitarisäesteen lauskelun muodossa. Mitä ilmeisimmin yleisö diggaa kummallista miestä, sillä hän on myynyt yli 12 miljoonaa levyä.

verybigjen/Flickr Creative Commons²

Liberace Foundation and Museum

Miss Shari/Flickr Creative Commons¹

SIEGFRIED & ROY -esiintyjäkaksikko muodostuu saksalaissyntyisistä **Siegfried Fischbacherista** ja **Roy Hornista**. Homotaikurit ovat lumonneet yleisöjä pitkään Las Vegasissa ja heidät tunnetaan erityisesti esiintymisestä valkoisten tiikereiden ja leijonien kanssa. Vuonna 2003 yksi kissapedoista kävi Royn kimppuun ja raateli hänet sairaalakuntoon. Taikurit ovat nyt tauolla, mutta paluusta estradeille on jo vihjailtu. Parane pian Roy!

LIBERACE [Liberatschi], koko nimeltään **Wladziu Valentino Liberace**, oli erityisesti gay-kansanosan ihannoima pianisti-viihdyttäjä, joka tunnettiin laajalti glamorööseistä esiintymisasuistaan.

Vuonna 1987 poismenneelle paljettien kuninkaalle perustettiin Las Vegasiin oma museo, jossa voi käydä tutustumassa esimerkiksi Liberacen koruihin ja prameasti koristeltuihin pianoihin.

monokoroboo_loveyaxxx/Flickr Creative Commons¹

THE OLSEN TWINS, eli ihanaiset **Mary-Kate** ja **Ashley**, näyttelivät tiensä amerikkalaisten sydämiin jo alle yksivuotiaana 80-luvun suosituissa sitcomissa *Full House*, jossa he esittivät vuorotellen Michelle Tanneria. Vuonna 1986 syntyneet identtiset kaksoiset ovat tehneet itsestään monimiljonäärejä lukuisilla tv-elokuvilla, sarjoilla, mainoksilla ja hajuvesillä: nyt he ovat Dualstar-tuoteimperiuminsa turvin viidentenä Forbesin rikkaimpien alle 25-vuotiaiden listalla.

EVEL KNIEVEL, oikealta

nimeltään **Robert Craig Knievel Jr.**, oli Guinnessin ennätysten kirjassakin noteerattu, 1960-luvulla kuuluisuuteen päristellyt moottoripyörätempplija. Hänen tavaramerkkinsä oli valkoinen haalari ja kuuluisin temppunsa yritys hypätä Snake River Canyonin yli Arizonassa eräänlaisella miniraketilla. Temppu meni pieleen, kuten monet muutkin: huimapääkuskilta rikkoutui uransa aikana yli 40 luuta. Knievel kuoli 69-vuotiaana viime marraskuussa.

teadrinker/Flickr Creative Commons²

OpenThreads/Flickr Creative Commons¹

SHAMU oli ensimmäinen näyttöstarkoitukseen 1960-luvulla vangittu naaraspuolinen tappajavalas, mutta nykyään nimeä käytetään yleisesti SeaWorld-merieläinpuistojen suositusta tappajavalas-show'sta ja sen tähdistä. *Free Willy* -elokuvat ovat maalan-

net suurelle yleisölle ehkä hieman liian disneymäisen mielikuvan näistä mustavalkoisista veijareista: valaat ovat käyneet kouluttajiensa kimppuun ja näykkineet tankkiin pyrkineitä turisteja — tapauksista löytyy pätkiä esimerkiksi YouTubesta. Shamuun on viitattu useissa sarjossa ja elokuvissa, kuten *Simpsonseissa*, *Madagaskarissa*, *Gilmoren tyttöissä* ja *South Parkissa*.

JELL-O on varsinaisesti Kraft Foodsin tuotemerkki, mutta nimitystä käytetään yleisemmällä tasolla useimmista jälkiruokahyytelöistä. Jell-O'ta saa sekä jauheena että valmiina hyytelönä, ja makujen kirjoon kuuluvat muun muassa vadelma, vesimeloni ja Piña Colada. Italialaisen salaatin makuista hyytelöherkkua sen sijaan ei ole enää saatavilla, varmasti-kin monen kuluttajan pettymykseksi.

Meri Laitinen

MACARONI AND CHEESE, tuttavien kesken mac'n'cheese, on yhtä amerikkalaista kuin fish and chips on brittiläistä. Oranssi lohturuoka koostuu nimensä mukaisesti makaronista ja cheddar-pohjaisesta juustokastikkeesta. Juustonaksuilla tuoksuva tuotetta saa sekä kuivatavarana että valmiina annoksina.

Meri Laitinen

Meri Laitinen

POP-TART on murojätti Kellogg'sin imelä lahja amerikkalaisiin aamiaispöytiin. Kyseessä on suorakulmion muotoinen, erimakuisilla hilloilla täytetty taikinatasku, jonka voi lämmittää leivänpaahtimessa. Usein torttu on vielä kuorrutettu iloisen värisellä sokerimassalla ja pirteillä strösseleillä. Voiko päivä mennä pieleen, jos aamu alkaa sokerihumalassa?

Meri Laitinen

¹ <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.0/deed.en>

² <http://creativecommons.org/licenses/by-nc/2.0/deed.en>

Vapaa sana

Kerro mielipiteesi, hauku, kehu, kurnuta. Sana on vapaa ja julkaisukynnyksensä olematon. Jos sinä luet tätä, lukevat muutkin!
→ toimitus@polyteekkari.fi

TKY:n lukkarin valinnasta

» Tero Teemunpoika Teekkari kirjoitti Polyteekkarissa 3/2008 TKY:n lukkarin/lukkarikisällin valinnasta. TKY:n kisällä, eli tuleva lukkari, valittiin tällä kertaa valitsevan käytännön sekä pysyväispäätöksen 30 mukaisesti, eli kuka tahansa sai hakea tänä vuonna. Pysyväispäätökset ovat luettavissa osoitteessa www.tky.fi/fi/tky/saannot/pysyvaispaatokset. Pysyväispäätöksen 30 ongelmallisuus tasa-arvo näkökulmasta on tiedostettu, ja päätöksen uudelleen tarkastelu on ollut TKY:llä tehtäväläiställä jo viime vuoden puolelta saakka. Asialla ei kuitenkaan ole kiire, sillä se ei vaikuttanut tämän vuoden hakuun, eikä liian nopeita päätöksiä haluttu tehdä. Päätöstä tarkastellaan myöhemmin tämän vuoden aikana.

Pysyväispäätöksen taustat liittyvät historiaan ja Polyteknikkojen Kuoron olennaiseen rooliin teekkarilaulukulttuurin säilyttäjänä. Asian voi myös nähdä niin, että PK:lla on velvollisuus tuottaa TKY:lle lukkari vähintään joka toinen vuosi. Esimerkiksi tänä vuonna, kun lukkariksi voi hakea kuka tahansa, ei hakemuksia juuri tulvinut ja hakuaikaa jouduttiin jatkaamaan. Onneksi saatiin kuitenkin tänäkin vuonna valittua erittäin pätevä henkilö: Aino Paloviita. Onnitelut hänelle valinnasta!

PK ei tietenkään ole ainoa taho, joka huolehtii teekkarilaulukulttuurin säilymisestä, mutta yksi harvoista vakiintuneista teekkarikuoroista kylläkin. Mandaattipaikan voisi toki luovuttaa yleisesti näille vakiintuneille teekkarikuoroille, eli käytännössä PK:lle ja Dominantelle, mutta täytyy myös ottaa huomioon, miten tämä vaikuttaa kyseisten tahojen sitoutumiseen velvollisuuden hoitamiseen. Nykyisellään lukkarointi on jossain määrin tietyn tahon näpeissä ja havaittavissa on jonkin tason jatkuvuutta. Tulemme keskustelemaan kuorojen kanssa

siitä, miten asia parhaiten järjestyy. Tavoitteena on joka tapauksessa löytää sellainen järjestelmä, joka olisi reilu hakijoille, ja joka tuottaisi myös varmasti TKY:lle sitoutuneet ja hyvät lukkarit.

Sebastian Knight
TKY:n hallitus
teekkariasiat ja palvelut

Hyvät opettajat -taululla on kullanarvoinen paikka

» Nimimerkki Perusteekkari Junttinen kirjoitti Polyteekkarissa 3/2008 TKY:n lahjoittaman Hyvät opettajat ovat kullanarvoisia -taulun suhteesta Alvar Aallon suunnittelemaan tilaan. Kilpailuehdotuksessamme taulu oli sijoitettu sen nykyistä sijaintia hieman huomaamattomampaan paikkaan pää- rakennuksen toisessa kerroksessa. Suunnitelman tarkentuessa, TKK:n kampuustoimikunta (puheenjohtajanaan professori Paavilainen ja jäseninä mm. TKK:n yliarkkitehti Tiirikainen ja kiinteistöpäällikkö Valtiala) ehdotti taululle sen nykyistä, erittäin haastavaa paikkaa pääaulassa, joka on eittämättä yksi korkeakoulumme hienoimmista ja vilkkaimmista tiloista. Taulun sijoittaminen näin arvokkaaseen tilaan on mielestämme osoitus siitä, kuinka paljon TKK arvostaa TKY:n jakamaa vuoden opettaja-palkintoa.

Perusteekkari Junttisen ehdotus led-valopisteiden himmentämisestä on hyvä. Tämän tulemme tekemään — sananmukaisesti napinpainalluksella — pitäen kuitenkin silmällä, että valaistusolosuhteet aulassa muuttuvat vuodenajan mukaan. Lopullinen taulun valopisteiden voimakkuus löytyy varmasti kunhan saamme nähdä aulan kylpevän kevätaringossa!

Kiitos Palautteesta!
Olli ja Jussi Hanhiova

Menomeiningit

Menopalstalla julkaistaan teekkarien yhdistyksien tapahtumia sekä toimituksen harkinnan mukaan muita teekkareille suunnattuja tapahtumia. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää tekstejä sekä tulla kuokkimaan tapahtumiin.
→ toimitus@polyteekkari.fi

Kemistikilta

Ke 27.2. klo 21 Kondisbileet, The Club. Kemistikillan baaribileet.
La 1.3. Kondensatio 117, Astoria-sali. Kemistikillan vuosijuhla.
Ke 12.3. Kyykkäturnausta Inkubion kanssa, Miinusmaan kenttä.

Koneinsinööriilta

To 28.2. Yrityssauna, OK 20 iso.
Ma 3.3. Leffailta, Kinopoli.

Akateeminen Maanpuolustusyhdistys ARU

To 13.3. klo 18 ARU ry:n kevätkokous, MPY:n tilat (Döbelninkatu 2, Helsinki). Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat.

Metal Club Mök

Pe 29.2. klo 19 Vuosikokoussauna, Gorsu. Karkauspäivänä on hyvä pitää seuran vuosikokous.
Pe 28.3. klo 19 Saunailta, Heinävaara.
Pe 4.4. klo 19 Bändi- ja videoita, Smökki. Esiintymässä kotimaisen demoskenen kärkinimi The Zombi sekä pitkän linjan Mök-aktiivien kokoonpano Kurahuora.

Ristin kilt

Ke 27.2. klo 18.30 Jukka Niemelä: Epäilyksistä uskoon, Otaniemen kappeli.
Ke 5.3. klo 18.30 Ristin killan Raamattuvisa, Otaniemen kappeli.
Ke 12.3. klo 18.30 Ari Puonti: Homoseksuaalisuus – "what would Jesus do?", Otaniemen kappeli.

Toimitus suosittelee

Hengittelle höyryjä ja huuhtaise flunssa viemäriin

Elämme pöpöisiä aikoja — pärskettä voi kuunnella luentosalien takaosista, joihin häveliäät sairastelijat hakeutuvat niiskuttamaan. Koska väkevien alkoholijuomien mainostaminen on kiellettyä, Polyteekkarin pöhnäraadin on pidättäydyttävä ylistämästä viinan oivallisuudesta taudintappajana. Sen sijaan empiiristen havaintojen nojalla se suosittelee sydämellisesti kaikille sairaille Carmolis-tippoja.

Munkki- eli Carmolis-tippoja kannattaa tiputella suoraan kiitaan heti, kun kurkku alkaa oi-reilla. Jos maku on liian tuju raakana, tippoja voi vaihtoehtoisesti sekoittaa teehen. Jos flunssa kuitenkin yllättää sinut ennen kuin ehdit sanoa virus, kaiva kaapista kattila ja laita vesi porisemaan: höyryhengitys on tehokkainta, kun heität sekaan Carmolis-tippoja. Hengitä syvään ja anna eteeristen pölyjen imeytyä keuhkoihisi. Kun olet vihdoinkin kaatanut tautisi, lihakset voivat kivittää ja vihloa. Silloin on syytä kääntyä jälleen ystävämme Carmoloksen

puoleen ja hieroa ihmeöljyä kipeään kankkuusi.

Toinen mahtava toimenpide flunssan ehkäisyyn ja hoitoon on sarkivikuonon eli nenäkannun käyttö. Pieni, hassun kastelukannun näköinen kapistus täytetään haalealla vedellä ja joukkoon lisätään teelusikallinen suolaa. Liuos valutetaan sieraimesta toiseen, eikä se tunnu valehtelematta yhtään miltään. Huoli pois, kaukana on mukulana koetut kauhun hetket, kun nenä täyttyi uimahallissa kloorivedellä ja kirvely jatkui monta minuuttia. Nenäkannun idea on huuhtoa räkä ja likahiukkaset pois hengitysväylästäsi, ja sitä voi käyttää vaikka kahdesti päivässä — haittavai-kutuksia ei ole. Nenäkannuja saa noin viidentoista euron hintaan apteekeista.

Sofia Ziesler

Lähde vaihtoon!

Suorita kansainvälinen sivuopintokokonaisuutesi Malesiassa!

Lähde suosittuun MIBP vaihtoon! MIBP:n kurssit ovat korkeatasoista englanninkielistä kauppatieteen opetusta eri maista tulevien luennoitsijoiden vetäminä. Ohjelma sopii kyltereiden ja teekkareiden lisäksi myös muidenkin alojen opiskelijoille, vaikka et olisikaan opiskellut kauppatieteitä aiemmin. Hyväksymispäätöksen saat viikossa. Kuala Lumpurin lukuisiin etuihin kuuluvat mm lämmin sää, ystävälliset ihmiset, erinomainen ruoka sekä jättiläismäiset ja erittäin edulliset ostoskeskukset. Voit osallistua myös yhdessä poika- tai tyttöystävän kanssa tai kaveriporukalla. Monet osallistujistamme ovatkin sanoneet vaihtoa elämänsä parhaaksi ajaksi!

Lisätiedot: Kari Jääskeläinen, 040 501 7627
www.academyaccess.com

"SISÄLLÄ-EI-HIUKSET"
- tarjoaa jokaiselle sopivan hiusten
lähtötavan! Soita ja sovi aika!
09- 2517 2051

SINISIÄ SAMMAKOITA

Sini Numminen pohtii, mitä olisi parempi opintojen ohjaus

Ohjakset omat

Aikoinaan opintojen rajauskeskustelun käydessä kuumimmillaan, opiskelijajärjestöt ihan oikein hälsivät opintojen ohjauksen puutteesta. Tutkinto tulee olla mahdollista suorittaa päätoimisesti opiskellen tietyssä ajassa, joten nyt on ennistä ajankohtaisempaa tarjota opiskelijoille tukea heidän opintotavoitteissaan.

Samaan hengenvetoon eräs professori muistutti *Hesarin* mielipidepalstalla, että onhan kaikissa yliopistoissa ohjauspalveluita. Opiskelijoiden tulisi olla aktiivisia ja hakeutua itse oikeaan paikkaan. Professori ihmetteli, miksi opiskelijat eivät tule kylään, hänen oma vastaanottoaikansa oli keskiviikkoisin, että tervetuloa vain.

Hätätilanteessa onkin apua tarjolla, siinä professori on oikeassa. On opintoneuvojia, opettajia, ja armas ylioppilaskuntakin vielä. TKK:n palvelut ovat parantuneet, sillä saimme opintopsykologin, jonka kanssa voi keskustella esimerkiksi ajankäytön hallinnasta tai opiskelumotivaatiosta. Päättäväisimmät opiskelijat saavat varman vastauksen, hyvä.

Ohjauksen tavoittamattomissa on kuitenkin suuri lauma opiskelijoita. Surffaillaan

kurssilta toiselle, katsellaan, ehkä ollaan väärällä alalla, tai sitten ei. Loppujen lopuksi löydetään itsensä jostain satunnaisesta moduulista, mutta miksi ihmeessä juuri sieltä, sitä opiskelija ei välttämättä tiedä itse.

Jokaisella tulisi olla joku henkilö, joka kysyy oikeat kysymykset. Tai joku porukka, jossa mietittäisiin omia haaveita. Itse kävin erinomaista keskusteluita fuksituutorini kanssa, mutta siitä on jo aikaa. Ihmettelen, miksi tuutoritoiminta loppuu usealla osastolla fuksivuoden jälkeen. Moniko päääineen professori ottaa yhteyttä omiin opiskelijoihinsa? (Omassa opinto-oppaassani näin luvattiin, mutta tämä hilpeyttä herättävä maininta oli poistettu uusista versioista.)

Kukaan ei voi antaa minulle oikeita vastauksia. Edes jonkinlainen kiinnostuksen osoitus korkeakoulun puolelta olisi silti tervetullutta toimintaa. En tarkoita teknisiä kikkailuja, kuten omaHOPSin palauttamista opintoneuvojan postilaatikkoon, vaan jotain muuta tapaa kysyä mitä kuuluu. Ylioppilaskunnalle ulkoistettu fuksitoiminta voisi kaivata täydennystä.

Tulevaa ohjelmaa

To 28.2. klo 21.15

Sivistyslähetykset. Kulttuuria teekkareille.

To 6.3. klo 21.15

Efektilive. Tänään OUBSissa testaillaan, mitä ihmettä näillä kaikilla hässäköillä ja hilavitkuttimilla voikaan oikeastaan tehdä.

► OUBSia voi katsella torstai-iltaisin Cantinassa. Livelähetykset alkavat klo 21.15 ja kestävät noin tunnin. OUBS näkyy IPTV:n kautta nykyisin koko maailmassa!

www.oubs.fi – #oubs@IRCnet – oubs@oubs.fi

Sarjikset

Ilman naista

Tuukka-nalle

Minulle yksi teekkarilehtipihvi!

Alvari	Dipoli/lafka	Servinmökki	TUAS	Täffä
keskiviikko 27.2.				
› Tonnikala-katkarapupannupizzaa (l) › Keltaista kinkkukastiketta, täysjyväkierrepastaa (vl) › Kasvischiliä, riisiä (l, m, g, r) › Op. leipäateria: Leipänen, kalkkunatäyte (vl) › Mustikkarahkaa (vl, g)	› Lihamakaronilaatikka (vl) › Intialaista hirssi-kaalipataa (l, g, veg), jogurttikastiketta (vl, g) › Aurajuustokeittoa (vl) › Kreikkalaista salaattia › A la carte: Grillattua lohta, tartarkastiketta	› Juustokalaa › Kasviskaalipata › Kalkkunapatonki › A la carte: Hapanimelää broileriwokkia	› Jauhelihakiusausta (vl, g) › Puna-ahvenpyöryköitä, tillikastike, perunat (vl) › Porkkana-rakuunasekeittoa (l, m, g, r) › Broileri-pastasalaattia (l, m, r) › Kebab-fajitakset, tomaattisalsa, kermaviili (vl) › A la carte: Mantelikirjolohta, porkkana-perunasose (vl, g)	› A la carte: Grillipihvi › Jauhelihakastike ja spagetti (l) › Tomaatti-linssikastike (vl) › Maissi-paprikakeitto (vl)
torstai 28.2.				
› Naudanlihaa punacurrykastikkeessa, riisiä (l, m, g) › Kalkkunan jauhelihapihvit, mango-inkiväärikastiketta, keit. perunoita (l, m, g) › Kasvis-juustokastiketta, riisiä (vl, g) › Op.leipäateria: Onnenleipä, savukirjolohi-kananmuna (l, m) › Kaura-omenapaistosta ja vaniljakastiketta (vl)	› Broilerpyöryköitä, currykastiketta (vl) › Kasvis-chilipapupataa, guacamolea (vl, g) › Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla › Savulohisalaattia	› Jauhelihakrekospuikkoja › Kasvistortellinit juustokastikkeessa › Kaalikeitto › A la carte: Kinkku-aurajuusto-ananaspizza	› Meksikolainen jauhelihapihvi, perunat (l, m) › Kasvis-juustokastiketta, perunat (vl, g) › Lihakeittoa (l, m, g, r) › Katkarapusalaattia (vl, g, r) › Talonpizzaa (l) › A la carte: Porsaan ulkofilettä, sinihomejuustoperunat (vl)	› A la carte: Hawaijinleike › Rapea kalaleike, tartarkastike, perunasose › Punajuuripihvit (l, m) › Jauhelihakeitto (l, g)
perjantai 29.2.				
› Porsaswokkia, riisiä (l, m, g, r) › Juusto-sipuliseitiä, keit.tilliperunoita (l) › Palsternakkakiusausta (vl, g, r) › A la carte: Paahdettua broileria, appelsiinikastiketta, kookosriisiä (vl) › Op. leipäateria: Onnenleipä,savukirjolohi-kananmuna (l, m) › Paahdovanukasta (vl, g)	› Vuohenjuusto-kasvislasagnea (vl) › Kermaista savulohikeittoa (vl) › Broilersalaattia › A la carte: Paistettua broilerinfilettä, ananaskastiketta	› Jauhelihataco, crème fraiche › Puutarhurinkeitto › Kasvispatonki › A la carte: Rosmariinilammasta wokissa	› Pyttipannua ja paistettu kananmuna (vl, g, r) › Porsaswokkia, riisi (vl, g) › Peruna-purjososekeittoa (vl, g) › Paahtopaistisalaattia (l, m, g, r) › Uuniperuna, metsäsienitäyte (vl, g) › A la carte: Chilipaahdettua kirjolohta, pariisinperunat (l, m, g, r)	› Metsästäjänleike (l), sienisose (vl) › Täytetyt crepit › Kalakeitto (vl, g)
maanantai 3.3.				
› Jauheliha-pennepataa (l, m) › Hampurin seitiä, keit.perunoita (vl) › Tofu-kasviswokkia, riisiä (l, m, g, r) › Op.leipäateria: Paahtopaistipatonki › Sitruunakiisseliä (l, m, g)	› Grillattua broileria, currykastiketta (vl) › Porkkanaohukaisia, omenakastiketta (vl) › Makkarakeittoa (l, g) › Katkarapusalaattia	› Mangobroileria (l, g) › Kukkakaaligratiini (vl, g) › Meetwursti-kananmunapatonki (l)	› Seitiä venäläisittäin, perunat (vl) › Broileri-juustokastiketta, riisi (vl) › Makkarakeittoa (l, m, g, r) › Tofu wrap (l) › Italian kinkku-pastasalaattia (vl) › A la carte: Paneroitua puna-ahventa, tartarkastike (vl)	› A la carte: Täffänleike › Pasta carbonara › Kasvispasta (vl) › Makkarakeitto (l, g)
tiistai 4.3.				
› Pekoninakit, ruskeaa kastiketta, perunasosetta (vl, g) › Kanaa sitruunakastikkeessa, riisiä (l, m, r) › Soija-kasvislasagnea (vl) › Op. leipäateria: Patonki, kinkku-juustotäyte › Puolukkarahkaa (vl, g)	› Minimakkaroita, curry-tomaattikaalia (l, g) › Pähkinäistä kukkakaalipastakastiketta › Broiler-pekonikeittoa (vl) › Savusiikasalaattia	› Makkarakastike (l, g) › Kasvislasagne (vl) › Broileri-pekonikeitto (vl) › A la carte: Meetwursti-ananaspizza	› Savukirjolohi-tuorejuustokastiketta, tumma kierrepasta (vl) › Jauhelihapihvit, perunat, ruskea kastike (l, m) › Omena-porkkanasekeittoa (l, m, g, r) › Tonnikala-oliivipizzaa (l) › Soijamarinoitua kirjolohisalaattia (l, m, r) › A la carte: Sveitsinleike, perunasosetta (vl)	› A la carte: Kanakori › Lihapyörykät tomaattikastikkeessa (vl), perunat › Kasvispullat tomaattikastikkeessa › Kanavihanneskeitto (l, g)
keskiviikko 5.3.				
› Kebabliha-pannupizzaa (l) › Savukirjolohikastiketta, pastaa (vl, r) › Fenkoli-tomaattikastiketta, riisiä (l, m, g, r) › Op. leipäateria: Patonki, kinkku-juustotäyte › Persikka-jugurttijuomaa (vl)	› Lihapyöryköitä rosepippurikastikkeessa (vl) › Kasvistortelloni-viuhannespannua (vl) › Lohikeittoa (vl,g) › Kotijuustosalaattia › A la carte: Rosvolammasta, minttukastiketta	› Jauhelihapihvit, sipulikastike › Juurespyttipannu (l, g) › Lohikeitto (vl, g) › A la carte: Kana-ananas-aurajuustopizza (l)	› Kinkkukiusausta (vl, g) › Chili con carnea, riisi (l, m, g) › Kukkakaalikeittoa › Wrap couscous (l, m) › Broilerisalaattia TexMex (vl, g) › A la carte: Paistettua siikaa, remouladekastike (l, m, r)	› A la carte: Grillipihvi › Jauhelihakastike ja spagetti (l) › Gorgonzolakastike (vl) › Purjo-perunasosekeitto (vl, g)
torstai 6.3.				
› Broileri-juustokastiketta, riisiä (vl, r) › Jauhelihakebakot, makeaa chilikastiketta, keit. perunoita (l, m) › Itämaista soja-papupataa, riisiä (l, m, g, r) › Op. leipäateria: Ciabatta, tonnikalatäyte (l, m) › Cappuccinovaahtoa (vl, g)	› Lohinugetteja, tartarkastiketta (vl) › Tofu-pastakastiketta (l, g, veg) › Hernekeittoa ja pannukakkua hillolla › Salaattia marinoiduista ravioleista ja kasviksista	› Pippurihärkäpata › Kasvistortilla (l) › Tonnikalapatonki › A la carte: Katkarapu-tonnikalapizza (l)	› Pekoninakit, ruskea kastike, perunat (vl) › Fenkoli-tomaattikastiketta, perunat (l, m, g, r) › Hernekeittoa ja pannukakkua › Broileri-persikkapizzaa (l) › Tomaatti-kotijuustosalaattia › A la carte: Provencon broilerileike, paprikariisi	› A la carte: Vasikanleike bearnaisekastike › Laiskasmurffin jättihampurilainen › Smurffiinan kasvishampurilainen › Kalastajasmurffin kalakeitto (vl, g)
perjantai 7.3.				
› Chili con carnea, riisiä (l, m, g) › Kalakeittoa, leipää (l, m, g, r) › Kaali-kasvispiirakkaa (l, m, r) › A la carte: Sveitsinleike, perunasosetta, sitruunalohko (vl) › Op. leipäateria: Ciabatta, tonnikalatäyte (l, m) › Omenakiisseliä (l, m, g)	› Broilerwok (l, g) › Hirssi-kaalilaatikka, puolukkahilloa (l, g) › Purjo-bataattisosekeittoa (vl, g), leipäkrutonkeja › Lohi-melonisalaattia › A la carte: Porsaanleike, Kerma-sinappikastike	› Currykalaa (vl, g) › Falafelpyörykät ja jogurttikastike › Purjo-bataattisosekeitto (vl, g) › A la carte: Kalkkunawokki ja basmatiriisi (l)	› Jauhelihakebakot, chilikastike, riisi (l, m) › Soija-kasvislasagnea › Ohrainen curry-kasviskeittoa (l, m, g, r) › Uuniperuna kinkku-majoneesi täytteellä (vl, g) › Nizzalaista kasvisalaattia (l, m, g, r) › A la carte: Holsteininleike, perunasosetta (vl)	› Gargamelin smurffileike (l), muusi › Tohelosmurffin täytetyt tomaatit (vl) › Avaruussmurffin herkkusienikeitto (vl)
maanantai 10.3.				
› Curry-kanakastiketta, riisiä (vl, g) › Uunimakkaraa, chiliviipaleperunoita, täyt. kermakastiketta (vl) › Feta-kasvispataa, riisiä (g) › Op. leipäateria: Kinkku-juustokolmioleipä › Mansikkakiisseliä (l, m, g)	› Jauheliha chili con carne, jalapenoa (l, g) › Kiinalaisia kasvis-kevätkääryleitä, makeaa chilikastiketta (vl) › Siskonmakkarakeittoa (l, g) › Nuudeli-kanasalaattia	› Jauhelihakebakko, sinappikastiketta › Kahden kaalin curry (l, g) › Siskonmakkarakeitto (l)	› Juustoiset broileripuikot, currykastike, riisi (vl) › Feta-kasvispataa, riisi (g) › Peruna-purjososekeittoa (vl, g, r) › Meetwursti-ananaspizzaa (l) › Ohra-aurinkokuivatutomaattisalaattia (vl, r) › A la carte: Miedosti savustettua kirjolohta (vl, g)	› A la carte: Täffänleike › Villismurffin riistakäristys (l, g) › Puutarhasmurffin pinaattileut › Soppasmurffin kukkakaalikeitto (vl)
tiistai 11.3.				
› Burgundin lihapataa, riisiä (l, m, g) › Jauhemaksapihvit, pehmeää sipulikastiketta, riisiä (vl) › Chili-soijawokkia, riisiä (l, m, g) › Op. leipäateria: Vitriinisämpylä, maksamakara (l, m) › Hedelmärahkaa (vl, g)	› Juustoseitiä (vl) › Sukiyaki (l, g) › Yrteillä maustettua kasvispyttipannua (l, g) › Katkarapu-salsakeitto (l) › Tonnikalasalaattia	› Lohipastavuoka (vl) › Uuniperuna fetakasvistäytteellä (vl, g) › Savupaistipatonki (vl) › A la carte: Kinkku-paprikapizza	› Broileri-pekonikastiketta, riisi (vl, g, r) › Tonnikala-perunavuokaa › Jauheliha-kasviskeittoa (l, m, g) › Feta wrap › Nizzalaista tonnikalasalaattia (l, m, g, r) › A la carte: Naudan paistileike, viipaleperunat (vl)	› A la carte: Kalifornianleike › Suursmurffin kanaburritos (l) › Runoilijasmurffin kevätrullat (vl) › Vahvasmurffin nakkikeitto (l, g)

lauantai 1.3.	lauantai 8.3.
Dipoli › Lindströminpihvi, sinappikastiketta (vl) › Kasvispaistikaita, lämpimiä vihanneksia (l) Servinmökki › Lindströminpihvit, sinappikastike › Kasvispihvit	Dipoli › Jauhelihapihvit kerma-pippurikastikkeella (vl) › Tomaatti-basilikapastaa (vl) Servinmökki › Kebabhöystö (l, g) › Lämmin kikhernesalaatti (l, g)